UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

22 ЧЕРВНЯ
Число No 25
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
JUNE 22, 1972

Послання постійного синоду

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
ДО
ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИХ І ПРЕОСВЯЩЕННІШИХ ВЛАДИК
ВИСОКОПРЕПОДОБНИХ І ВСЕЧЕСНИХ ОТЦІВ ДУХОВНИХ,
ПРЕПОДОБНИХ ЧЕНЦІВ І ЧЕРНИЦЬ ТА
ДОРОГИХ У ХРИСТІ БРАТІВ І СЕСТЕР

1

На закінчення цієї першої сесії Постійного синоду Української Католицької Церкви, на якій були порушені різні важливі біжучі справи нашого церковного життя, ми, члени цього синоду, звертаємося до Вас оцим коротким словом, щоб у цей час нашої всенародньої скорби ще більш посилити нашу братню допомогу для нашої далі переслідуваної Церкви на землях України та стати в оборону дітчів української духовности і культури, які сьогодні стали предметом насильної нагінки з боку безбожницького керівництва.

Посилена допомога для нашої Церкви в Україні стає сьогодні тим конечніша, що безбожний режим, а разом з ним і російські православні чинники, розпочав живу кампанію перед культурним світом, зокрема в екуменічних колах, з метою виправдувати н я жорстокого нищення Української Католицької Церкви. Вони намагаються переконати вільний і християнський світ, що рішення так званого Львівського синоду з 1946 р., складеного з дуже незначного числа українських католицьких священиків і мирян, стеризованих поліцією, зірвати унію з Апостольським престолом і перейти під юрисдикцію московськ о г о патріярха, не було актом релігійного насилля, але нібито спонтанним виявом свобідної волі українців-католиків повернутися «на лоно своєї матірної Російської Православної Церкви», від якої то вони мали бути колись насильно відлучені Берестейською унією.

При цьому ці чинники твердять, що арештування й засудження всіх українських католицьких Владик, великого числа священиків, монахів, монахинь і вірних, що було зв'язане з цим поверненням українців-католиків до Російської Православної Церкви, не було викликане їх релігійними переконаннями, а поди ктоване їхньою політичною співпрацею з ворогами совєтського народу в час

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ
Фото: „Альберта Студіо"

другої світової війни.

У такому насвітленні і цей злочин, один з найбільших злочинів сучасної історії, яким є брутальне і безоглядне нищення безбожним режимом Української Католицької Церкви, прибирає в очах непоінформованої публики форму при вернення нормального і правного стану у церковних справах на землях України. Поширювання такої разючої неправди, яка так боляче кривдить нашу Цер

(Закінчення на 2 стор.)

Закривають французьку школу

З кінцем цього шкільного року французькі Сестри Асумпціоністки замикають свою школу Успення Пресв. Богородиці. Школа діяла 46 років. Примішена вона в будинку напроти української католицької катедри св. Йосафата в Едмонтоні, школа навчала деякі предмети в французькій, а інші в англійській мові. Учениці Академії, які не закінчили ще навчання, після вакацій будуть продовжувати його в новозбудований сепаратний школі И. Г. Пікар, куди й перейдуть вчителювати деякі черниці, що вчили в Академії.

Від липня ц.р. будинок Академії винаймив основний в минулому р о ці „Грент МекЮван комюніті каледж".

Владика Величковський у Канаді

У четвер, 15 червня прибув до Вінніпегу з Риму український Владика ВПреосв. Василь (Величковський). Владика приїхав до Канади в товаристві вінніпезького Митро п о л и т а ВПреосв. Кир Максима, який був у Риму на засіданні Постійного Синоду Української Католицької Церкви.

На вінніпезькому летовищі привітали ВПреосв. Владику Величковськ о г о понад 400 осіб, що прибули на летовище ВПреосвящ. Владиці-мученикові передано квіти, а приявні на летовищі українці вчинили йому велику овацію. Щиро зворушений Владика розплакався з радости. У Владики, якому сповнилося 69 років життя, слідно переживання большевицьких тюрем.

ВПреосвящ. Василь Величковський був арештований уперше в 1945 р. й засуджений до смертної кари, яку відтак замінено на 10 років тюрми. Після звільнення з тюрми Владика жив у Львові, де його знову арештовано 1969 р.

В цьому році його звільнено з тюрми й дозволено виїхати до його сестри до Югославії, для рятування підірваного здоров'я. З Югославії Владика переїхав до Риму, де був гостем Верховного Архиєпископа, а тепер, на запрошення українських канадських Владик прибув до Канади.

Сподіваємося, що Владика-мученик відвідає всі більші українські осередки в Канаді.

ЗРОСТАЮТЬ КОШТИ ЛІКУВАННЯ

У 1970 р. канадці заплатили за шпиталі, лікарські, дентистичні послуги та лікарства, приписані лікарем, 4.39 мільярдів долярів, або пересічно 205.00 долярів за кожного канадця. В 1969 р. пересічний кошт був 184,00 дол. Подані федеральним міністром здоров'я та суспільної опіки Дж. Мукро цифри о хоплюють бодай 90% всіх видатків на лікування, що їх в 1970 р. заплатили канадці.

Цифрових даних за 1971 р. ще немає, але певно, що вони будуть ще вищі від видатків у 1970 р.

БРАЗІЛІЯ КУПИЛА КАНАДСЬКЕ ЗБІЖЖЯ

Бразілія закупила в Канаді 11 мільйонів бушлів пшениці за суму 20 мільйонів долярів. Пшениця має бути доставлена із східних канадських портів, що лежать при затоці св. Лаврентія, протягом літніх місяців до кінця жовтня ц.р.

ОСУДЖУЮТЬ „ГІППІ-В"

У совєтських газетах надруковано статті, в яких автори осуджують совєтських спортовців, що, наслідуючи молодь вільного світу, носять довге волосся, ланцюги й медалі на шиї та ходять в неохайному одязі. Видно, що „гіппі" популярні й у СССР.

+ **В столиці азійської** держави Бангладеш наїхав особовий поїзд на другий особовий поїзд. 76 осіб було вбитих, а понад 500 поранених.

Вибори коштуватимуть 40 мільйонів долярів

Недалекі федеральні вибори коштуватимуть канадців у різній формі більше, як 40 мільйонів долярів. Так бодай обчислюють фахівці від виборів. Приблизно 19 мільйонів долярів коштуватимуть самі вибори, тобто переведення виборів. То буде на 5 мільйонів більше, як у 1968 р. А 15-22 мільйонів долярів видадуть на виборчу кампанію чотири головні канадські партії.

Цеї неділі – День БУКК

40-ліття Братства Українців Католиків

Єпархіяльна управа БУК запрошує українське громадянство Едмонтону та всієї нашої епархії взяти участь у святкуванні 40-річчя БУК.

ПРОГРАМА:

Неділя, 25-го червня: УСІ СВЯТКУВАННЯ НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ НАД ОЗЕРОМ БОБМАН.

Год. 11 перед полудне: Архиєрейська св. Літургія.

Год. 12:30 пополудне: Святочний концерт:

Відкриття: д-р М. Сягуровичі, голова єпархіяльної управи БУКК.
Виступ учнів рідної школи св. Юрія Побідоносця.
Привіт від провінційного уряду — посол Ю. Козяк.
Виступ рідної школи св. Василія.
Святочна доповідь — о. митрат д-р В. Кушнір, президент КУК з Вінніпегу.
Виступ учнів рідної школи, танцювальної групи та молодечого хору катедральної парафії св. Йосафата.
Боже великий,
ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ ГРИ ТА ЗАБАВИ.

НАРАДА ПОСТІЙНОГО СИНОДУ

„Не можемо мовчати"

«Не можемо мовчати», кажуть члени Постійного синоду Української Католицької Церкви в новому посланні.

«З огляду на нове переслідування нашої Церкви і наших братів що по-геройськи намагаються берегти українську духовність, як також з огляду на неправдиве і тенденційне представлення історії Берестейської унії та фальшиве насвітлювання сумної пам'яті т.зв. Львівського синоду з 1946 р. рішено видати спільне послання» (текст уміщений у цьому числі «УВ»).

НАРАДА. Постійний синод, який складається з п'ятьох членів (верховний архиєпископ Йосиф, митрополити Амвросій та Максим, архиєпископ Іван Бучко та єпископ Андрій Сапеляк), мав в Римі чотири денну нараду.

Крім справи послання, об говорено й вирішено такі справи:

— Подати Папському синодові документ про переслідування Українськ о ї Церкви та про справу помісности.

— Більше уваги присвятити справі духовних покликань.

— Проєкт конституції Української помісної Церкви буде незабаром розісланий усім нашим єпископам.

Ухвалено ще деякі інші рішення.

Звідомлення. Президія самостійного синоду подала текст звідомлення про нараду:

«У днях від 4-го до 8-го червня 1972 р. в пирмінеях нашого історичного осідку митрополитів і ієрарх ій, від покровом Пресвятої Богородиці Жировицької в Римі, відбулася нарада Постійного синоду Української Католицької Церкви під проводом Блаженнішого верховного архиєпископа й Кардинала Йосифа.

З огляду на дуже важке положення нашої Церкви як на Рідних Землях, так також у різних частинах світу і країнах нашого поселення, синод дуже настоює на тому, щоб зберігати і плекати все те, що скріплює помісність нашої Церкви, особливо виконування синодальних рішень, та щоб уникати й опрокидувати все те, що ій же помісности шкодить.

Постійний синод т е ж пригадує українській католицькій пресі обов'язок під держувати всі рішення і постанови Христової Церкви та боронити її авторитету.

Конституція нашої Церкви, що була предметом нарад V-го синоду і тепер опрацьовується, скоро буде поправлена і її проєкт розісланий Владикам.

З огляду на нове переслідування нашої Церкви і наших братів, що по-геройськи намагаються берегти українську духовність, як також з огляду на неправдиве і тенденційне представлення історії Берестейської унії та фальшиве насвітлювання сумної пам'яті т.зв. Львівського синоду з 1946 р., рішено видати спільне послання.

Рішено предложити на найближчий Папський синод справу переслідування нашої Церкви та проблеми помісности Церков і християнського виховання молоді.

Маючи на увазі грізний стан нашої Церкви поза Ук-

(закінчення на 2. стор.)

В ЕДМОНТОНІ ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ

„АЛЬБЕРТСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ"

У п'ятницю, суботу та неділю, 16, 17 та 18 червня, в приміщеннях Албертського університету відбулася кон ференція „Албертськ о ї культурної спадщини", що в ній взяли участь представники різних національних (етнічних) груп, що живуть у Альберті. Конферен ц ію влаштувало албертське міністерство для справ культури, молоді та розваг, що його очолює міністер Г. А. ПІмідт, який прибув до Канади після війни з Західної Німеччини.

Перша того роду конференція відбулася минулого року, в часі урядування в Альберті партії суспільного кредиту, й її підготовлял тодішній міністер для справ культури, молоді та розваг А. Головач.

На минулорічній конференції програмову збереження та плекання національних культур канадців різного походження предклав був уряд й над нею ведено дискусію. Цього року, на заклик провінційного уряду, різні організації та поодинокі особи предклали свої пропозиції, що були й основою триденної дискусії. В конференції взяло участь 145 делегатів, що репрезентували понад 100 різних організацій, та бл. 250 обсерваторів.

Праця проходила в 18-ти комісіях, в яких дискутовано не лише предкладені організаціями пропозиції, але й інші справи, які висувалися дискутанти.

Кінцевим вислідом були резолюції нарад, числом понад 200, в яких висловлено побажання учасників конференції.

Нараду відкрив албертський прем'єр П. Логід, а закінчив міністер для справ культури, молоді та розваг Г. Шмідт, який прого лосив покищо, сповнення одного домагання всіх делегатів, а саме створення Ради національних (етнічних) груп, що має бути порадчою установою для справи збереження й плекання національних культур при албертському уряді.

В часі конференції відбувся спільний банкет та концерт-попіс і з виступами мистецьких ансамблів різних мистецьких груп.

Албертські українці були досить поважно заступлені на конференції, бо, кромі дев'яти представників від відділу КУК, були запрошені ще деякі українці особисто, дехто заступав загальноканадські організації, а інші були як обсерватори.

Докладний звіт про хід конференції та головні пропозиції подамо в черговому числі газети.

Kopomki bicmku

+ **Албертський комісенер** для продажу рільничих продуктів Г. Гаргрейв поїхав до Москви на переговори в справі продажу албертських рільничих продуктів СССР.

+ **В минулому році** саскачеванські фармери виростили 808 мільйонів бушлів збіжжя, в тому 324 мільйонів мушлів пшениці, 285 мільйонів бушлів ячменю, 51.5 мільйонів бушлів ріпаку та 14 мільйонів бушлів льону.

+ **Манітобський прем'єр** Ед Шрасер призначив 750,000 дол. на спеціальну адвокатську канцелярію для оборони незаможних вінніпежців у судах. Дальших 350,000 Шрасер сподівається дістати від федерального уряду. В боці буде працювати кількох адвокатів, що будуть ладнати бідним усі правничі справи даром.

+ **В 1970 р. позички** на поправу та розбудову фармів зросли на 43% до загальної суми 44,399,651 дол.

+ **Залізнича компанія** Сі-Ен-Ар заінсталювала у Вінніпезі на станції електронічну вагу, яка може важити залізничі вагони в часі їзди.

+ **В 1970 р. канадські** фармери заплатили за різні товари та послуги 2.8 мільйонів долярів, тобто пересічно по 130 дол. від кожної особи, що живе на фармах.

+ **В 1971 р. в Канаді** продано один мільярд 702 мільйони кварт молока, не вчислюючи пісного молока, масляних та молока з шоколядою.

+ **Для тих осіб, що знають** лише французьку мову, десять разів важче дістати працю в федеральному уряді, як для тих, що знають лише англійську мову. На 59,000 урядників, прийнятих минулого року на працю в федеральному уряді, 80% було таких, що знали лише англійську мову, 8%, що знали лише французьку, а 9% знали обі мови.

+ **Канада та Ізраіль** підписали умову, що на її основі всі канадські інвестиції в Ізраілі є обезпечені від таких не-торговельних ризиків, як війна, повстання та цивільні заворушення.

+ **В минулому році** федеральний уряд виплатив 30 мільйонів долярів на навчання англійської, зґл. французької мови тих урядників, що її не знали. На курси ходило 18,000 державних урядників, а з них лиш 2,500 дістали посвідку іспиту з обох мов.

+ **Фабрика паперу** Крови Целлербах об Канада плянує закрити свою фабрику паперу в Овшен Фолле, Бр. К., бо фабрика не виплачується. 300 робітників стратить працю.

+ **В Канаді є 65,000** професійних інженерів 930 з них не можуть знайти праці в своїй професії.

+ **Чартеровані банки** Канади мали в квітні ц.р. понад 4 мільярди долярів на позичках більше, як в квітні минулого року. Всіх позичок на суму понад 21 мільярдів долярів.

+ **Шведська фабрика** автомобілів „Волво" будує в Вінніпегу коштом 1.5 мільйона долярів фабрику комбайнів.

+ **У квітні ц.р.** збанкрутувало в Канаді 65 крамниць, що продавали текстильні товари, залишаючи незаплачені рахунки на загальну суму 2,496.000 дол.

+ **Протягом місяця квітня** в канадських банках поодинокі особи перевели банкові трансакції на газовлу суму 83 мільярдів долярів, на 9.7% більше, як минулого року.

40-ліття БУК - неділя, *25*-го червня

НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ НАД ОЗЕРОМ БОБМАН

П'ЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ШЕСТОЇ

2 лиця

ЛИСТ ДО РИМЛЯН:

зач. 103

Брати, бажання мого серця і молитва до Бога є за них на спасіння. Бо свідчу їм, що мають ревність Божу, але нерозумну. Бо не розуміючи справедливости Божої і стараючися свою поставити, не покорилися справедливості Божій.

Бо ціль закону — Христос для справедливости кожному віруючому. Бо Мойсей пише, що чоловік, котрий сповняє справедливість із закону, житиме в ній. А справедливість з віри так говорить: Не кажи в своїм серці: Хто вийде на небо? Себто щоб Христа спровадити. Або: Хто зійде в безодню? Себто, щоб Христа вивести з мертвих.

Або що говорить? Близько тебе є слово в твоїх устах і в твоїм серці, се є слово віри, котре проповідуємо.

Коли твоїми устами визнаватимеш Господа Ісуса і віритимеш у твоїм серці, що Бог підняв його з мертвих, спасешся.

Бо серцем вірується для справедливости, а устами визнається для спасіння.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 28

У той час ,коли прийшов Ісус у Гадаринську землю, заступили йому дорогу два біснуваті, що вийшли з гробовищ вельми люті, так що ніхто не важився переходити тією дорогою.

І ось вони закричали, кажучи: Що нам і тобі, Ісусе, сину Божий? Чи ти прийшов перед часом мучити нас?

А оподаль від них паслося велике стадо свиней. І вісї просилися в нього: „Коли нас проганяєш, то дозволь нам увійти у стадо свиней".

І сказав до них: „Ідіть!" І вони вийшли і увійшли у свині, і ось усе стадо кинулось із кручі в море та й потонуло у водах.

А пастухи повтікали і, прийшовши в город, розказали все і про біснуватих. І ось увесь город вийшов Ісусові назустріч; та, як побачили його, просили, щоб він пішов собі з їх сторін.

І він увійшов у човен, переплив і прибув у свій город.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

МУДРІСТЬ ПРАВОСТИ

о. Миколи ДЯДЬО

ДРУГИЙ БІК

Але треба глянути і на другий бік медалі. Робітник, коли домагається вищої заробітної платні, робить це предусім тому, що має зобов'язання супроти родини, жінки, дітей, що їм має дати удержання і коли його заплата невистарчальна або несправедлива, то страйк буває для нього єдиною зброєю, якою він може воювати.

Не завжди працедавці бували, є, будуть чесними людьми. Є такі, що хочуть лише використати робочу силу, не даючи за те належної заплати, чи то вони приватні люди, чи держава, що поробила людей нашими знаними наймити. Жаль, що працедавці не відмовляють катихизмової частини щоденних молитов, а то вони навчилися б на пам'ять, що гріхом, що кличе про пімсту до неба, є «задержання заробітної заплати». А заробітною заплатою є не те, що працедавець хоче заплатити, а те, скільки варта виконана праця.

В більшості люди воліли б не бути зв'язаними обов'язками. Легше робити те, що я хочу чи люблю, ніж те, що я повинен робити, але ми повинні миритися в собі сідомість правости і за неї молитися, щоб сповнити свое життєве завдання і бути корисним суспільству, серед якого живемо.

Наше семолюбство підсає нам думку (і багато за нею йдуть), щоб в неділю не йти до церкви, а радше поїхати десь на озеро, в ліс, відпочити, відпружити нерви, мовляв, Госп о д з зрозуміє, що я мушу мати відпочинок!

Нехай так скаже пярох, тоді що буде з тими, що прийдуть під церкву, щоб бути на св. Службі Божій? Вони відійдуть з-під дверей. Нехай так скаже вчитель і не піде до школи. Чи не втратять на тому діти? Нехай так скаже норса в шпиталі і не прийде до хворого, коли її конче потребує, і 5-10 хвилин може рішити про його життя. Нехай так скаже лікар, що не лишив нікого на своє місце, кудись вийхав, а його поцієнт телефонує кількандцять разів і вкінці вже не треба до нікого телефонувати, бо „запізно".

Тим людям, що кермують в житті мудрістю правости, Господь обіцює поміч і нагороду. «Добре тому, який управляє своїми справами по правді. Бо він не захитається повік; пам'ять про праведника буде вічна» (Псалом 112, 5-6) і „Господь для праведних зберігає допомогу; він щит для тих, що ходять чесно" (Приповідки 2,7). Натомість ті, що не живуть мудрістю правости, є людьми злими і гордими. „Зла людина прибирає самовпевнений вигляд, а праведний вважає на свої вчинки" (Приповідки 21,29).

Тому жиймо згідно з правістю, бо і самі будемо спокійні в совісті і щасливі і даймо іншим поприв нас провадити спокійне життя.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

М. Памідень — управитель — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

КОРИСНІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО МЕЛБОРН

У зв'язку зі 40 Міжнароднім Евхаристійним Конгресом

40-вий Міжнародній Евхаристійний Конгрес, який відбудеться в Мелборні, в днях від 18 до 25 лютого 1973 р. буде відмінний від попередніх Конгресів. Мелборн уряджує своєрідний Конгрес з натиском за здійснення гасла Конгресу: „Любіть один одного, як я вас полюбив".

Тут подаємо кілька інформацій про Мелборн для тих, що мають намір прибати і взяти участь.

Мелборн є столичним містом стейту Вікторія. Це гарне місто розташоване над берегами ріки Ярра і над заливом Філін Бай та є фінансовим і індустріяльним центром в Австралії. Центр міста зі своїми широкими вулицями і старими та сучасними будівлями, робить миле враження. Сотки гектарів парків і садів з буйною зеленню та гарними квітами окружають місто. Тут є багато видів австралійської флоти і фавни, багато різних пам'ятників історичного значення, якщо можна так висловитися ,бо Австралія минулого року святкувала 200-ліття відкрита цієї країни.

Мелборн і його передмістя покривають поверхню понад 700 квадратних миль. Електричні поїзди, трамваї і автобуси сполучують різні частини міста. Широкі дороги і сучасні автостради улегшують автомобілевий рух, який щораз збільшується.

Мелборнське летовище Тул лямарін, тільки 13 миль від центру міста, є світового стандарду і тут можуть приналювати усякі найнодрінші літаки.

Населення Мелборну доходить приблизно до двох з половиною мільйонів людей; з того 600.000 це іміграти, які тут поселилися вже по ІІ світовій війні: англійці, ірландці, італійці, еспанці, голяндці, греки, німці, малтійці, поляки, турки, югославяни і о-чевидно українці.

Українські Мелборн

Українців у Мелборні є 1.100 родин католиків і коло 1.000 родин православних. Майже всі вже мають свої доми, переважно на передмістях.

Масмо катедральний храм (350 сидячих місць і 200 стоячих), а в околицях дві церкви (Ардір і Джілонг). Під катедральним храмом є заля і приміщення на суботню укшколу. Народній дім і кооператива Дністер на передмісті Есседайнську, там також є українська православлана церква.

Харчування добре, і через більшу кількість іміграгтів, що тут поселилися, можна дістати різнородні страви. Вода є добра.

Релігія: Австралія є християнською країною. Коло 30% мелборнського населення є католиками, а найбільше (40%) це англіканці. Парафіяльне життя добре зорганізоване .

Клімат: В південній геміс-фері місяці є зворотні. Місяць лютий це літо і погода є тепла і приємна.

Нижче подана статистика вказує на погоду, яку можна очікувати на час Конгресу:

Пересічна температура
Фарентайт

Максімум	мінімум
78.6	58.0

Цельзія

максімум	мінімум
25.9	14.4

Грошова валюта:

В Австралії є десяткова система — одиницею є 1.00 доляр, що рівняється 100 центам.

Порівнююча вартість австралійського доляра у відношенні до інших країн: 1.00 австрал. доляр рівняється 118 америк. центів.

Групову

Подорож на Евхаристійний Конгрес у Мелборн, Австралія, організує подорожне бюро „Астро травел" та його відділи.

Окрім участи в Евхаристійному Конгресі в Мелборн, учасники подорожі матимуть нагоду відвідати Сидней в Австралії, острови Фіджі та побувати один тиждень на Гавайських островах.

За ближчими інформаціями звертайтеся до представників „Астро травел", яких адреси подаємо.

EDMONTON:
Mr. John DOROSIEWICZ
10019 - 103 Ave.
Centennial Bldg.
Edmonton, Alberta
PH: 423-2351

WINNIPEG:
Mr. CHUBATY
848 Main St.
Winnipeg, Manitoba
PH: 582-5144

TORONTO:
Mr. Ted WOLOSNYN
2198 Bloor St. W.
Toronto 9. Ontario
PH. 766-1118

Божа Мати проповідає

Кожного року читаємо про те, як комуністична партія в СССР підганяє своїх членів а передовсім „активних" безбожників, воювати з релігією, з „видуманими" поізнами Божої Матері" з Середнім, зі священиками (передовсім католицькими — „уніятами") з молоддю, що вінчається в церкві і зі всім, що має будьяке відношення до релігії.

Священиків не вільно відвідувати своїх вірних, не вільно молоді навчати Божого закону аж до 18 літ життя, не вільно приймати пожертв від вірних. Служби Божої і багато другого іншого.

Церкви, в більшості, перебудовуються на кіно, магазини, танцювальні „буди", зсипи збіжжя, а старші церкви зачиняють з уваги на „безпеку" чи з уваги на „давність будови".

Таке сталося з церквою в селі Рішів, буського району коло Львова. Була там старовинна церква а при ній добудова, в якій складали церковні речі. Відновити церкви влада не дозволила.

Но ікони мистець поставив лиш свої ініціяли.

Львівська телевізійна радіостанція показала образ на екрані й сповістила, що ікону призначено віддати до Музею історії культури Західних областей України, що має бути відкритий в Олеському замку.

Так то наша небесна Матінка знаходить способи, щоб пригадати своїм переслідуваним дітям, що вона є, що вона пам'ятає, що вона опікується, що вона у слушний час обітре сльози з очей її вірних дітей і покриє своїм омофором цілу Україну.

Українська Католицька Церква в Бразілії

Не має, мабуть країни на світі, куди не емігрували б українці, шукаючи волі і кращої долі. Хоч Україна багата, займаючі рабували й багацтва і властителі приморі з голоду.

Звідси то маємо еміграцію до Америки, Канади, Австралії, на Зелений клин, до Африки. Маємо її також у Полудневій Америці у таких країнах як Аргентина, Бразілія, Уругвай і др.

Наша іміграція до Бразілії почалася 1895 р. а від так продовжувалася 1908 р. та по обох світових війнах.

Наші емігранти, що шукали передовсім землі, осідали годовно на врожайних полях Парани, Санта Катерін, Ріо Гранде до Сул і Сан Паоло. В тих місцевостях клімат був меншбільш такий, як в Україні.

Першим осередком церковного а також громадського життя став Прудентополіс. Тут побудовано церкву й манастирі отців Василіян і Сестер Служебниць, зорганізовано школу й другарню.

Тут виходить тижневик „Праця" і місячник „Місіонар". В 1932 р. основали отці Василіяни новіціят, а по двох роках малу семінарію. Засновниками її були о. Йосафат Рога й о. Йосиф Мартинець, теперішній єпископ українців в Бразілії, що був назначений 10 травня 1958 р.

Передше наша церква від 1952 р. була вікаріятом, що підлягав Архиепископові в Ріо де Жанейро, а його генеральним вікарієм був о. шамб. Клим Прийма.

Генеральний вікаріят перетворено 1962 р. в Апостольську екзархію, залежну безпосередно від Папи, а 29-го листопада 1971 р. Папа Павло VI завершив процес канонічного розвитку нашої Церкви в Бразілії створенням окремої єпархії.

Нова Єпархія під кінець 1971 р. налічувала 8 священиків єпархіяльного клиру, 40 ченців-василіян, що обслуговують 170 церков і місійних станиць. В Єпархії працює чотири жіночі чини. Найчисленніші є Сестри Служебниці. Вони мають 42 доми і 350 Сестер; потім є Катихитки: Серця Ісусового — 6 домів і 90 Катихиток, а сс. Анни — 6 домів і 60 Катихиток.

Останніми часами назначив Папа Преосв. Мартинцеві помічника в особі Преосв. Кир Єфрема Кривого ЧСВВ, з правами наступства.

Владика Єфрем походить з Івані коло Прудентополю, Бразілія. Народився 12 грудня 1928 р. Учився в гімназії оо. Василіян в Прудентополі, а богословські студії покінчив в Римі. Рукоположив його на священика Преосв. Іван Бучко в 1951 р., а на єпископа папа Павло VI.

Українська католиць к а церква в Бразілії має виглядн на гарний розвій.

Російські Православні студенти в Римі

Група священиків Російської Православної Церкви прибуде цього року в осені до Риму, де вони будуть відбувати вищі богословські студії в папському Григоріянському університеті в Римі. Вони житимуть в колегії „Рус сікум", в якому через довгий час виховувалися священики, що мали колись займатися місійною працею в Росії.

Одночасно група російських католицьких священиків буде відбувати богословські студії в Російській Православній Семінарії в Загорську біля Москви. Умову про виміну студентів-священиків, першу в історії Церкви, підписав у Римі 44-літній митрополит Філярет (Денисенко), висланий московського патріярха Пімена та Архиепископ Каскаролі, представник Папи, який минулого року їздив до Москви на переговори з Російською Православною Церквою та совєтським урядом в справі полегш для Католицької Церкви. Велику роло відіграв у підписанні умови теж генерал чину Єзуїтів П. Аруппе, що побував минулого року на відвідинах у СССР.

Прихильники співпраці Ватикану з Москвою вихвалюються черговими здобутками, а противники та критики зв'язків Ватикану із Російською Православною Церквою висувають великі застереження проти тої співпраці, бо в практиці в комуністичних державах Католицька Церква є й далі переслідувана.

+ **26-річний князь** Олександер, єдиний син покійного югославянського короля Петра, звінчається 1 липня з дочкою Петра Брагансн, що є внучкою останнього бразілійського цісаря. Вінчання відбудеться в Еспанії.

+ **Злодії вкрали з каси** італійського міністерства здоров'я гроші вартости 344,000 дол., що були призначені на місячну платню для працівників міністерства. Злодії діставалися до каси при помочі підробленого ключа.

ПОСЛАННЯ ПОСТІЙНОГО СИНОДУ

(закінчення з стор. 1.)

кву і цілий український народ, не дозволив нам мовчати. Ми мусимо, насамперед в ім'я самої правди, а відтак в імені так жорстоко скривдженої нашої Святої Церкви виявити перед світом усю неправдивість такої інформації та поставити перед очі цього світу нашу жорстоку дійсність у правдивому світлі.

При обороні прав нашої Української Католицької Церкви ми не забуваємо також потоптаних прав Української Автокефальної Православної Церкви, так само жорстоко зліквідованої безбожним комуністичним режимом, як також і прав різних українських громад, як і взагалі релігійних прав усіх віруючих, які позбавлені свободи сумління і віровизнання на землях України.

Іншою формою заперечення прав людини, яку віддавна стосували і тепер це жорстокіше відновив російсько - комуністичний режим у нищенні української духовности, є переслідування і репресії проти діячів української духовности і культури. Як сьогодні вже загально відомо, з кожним днем збільшується кількість українців-науковців, письменників, мистців, зокрема серед молодшої генерації, яких арештовують, оскаржують і судять тільки за те, що вони мають відвагу виступати в оборону прав Христової Церкви на Україні та на захист української мови і культури. Всім їм закидається «злочин» оборони прав людини бути собою, залишитися українською, що згідно з Божими законами є найосновнішим і природним прагненням кожної спільноти та людської істоти.

2

В обличчі такого заперечування найосновніших прав людини українського народу, ми теж не можемо мовчати. Ми повинні виступити в оборону тих духовних провідників нашого народу, які мають відвагу боротись за основні вартості його культурного і національного існування. Бо йдеться тут про загальне духо-

Дано в Римі, при храмі Жировицької Богородиці Святих Сергія і Вакха, дня 8 червня, Року Божого 1972-го.

Члени Постійного Синоду Української Католицької Церкви під проводом верховного архиепископа і кардинала Йосифа

„Не можемо мовчати"

(закінчення з стор. 1.)

раїною через брак покликань до священичого й монашого життя, вирішено присвятити цій справі особливішу увагу на найближчому синоді, а тим часом доручається місцевим ієрархам у своїх єпархіях основно розглянути цю проблему, щоб на синоді мати докладний погляд та прийняти потрібні заходи. Очевидно, треба з окремою увагою прислухуватися у цій справі до голосу Святішого Отця, що кожного року у великодньому часі оголошує Всесвітній день молитов за покликання.

Постійний синод звертається з закликом до духовенства і мирян, до всього Божого народу про молитви за прославу Божого слугн митрополита Анд р і я Шептицького та за його посередництво у всіх проблемах нашої Церкви і Народу. Він бо найкраще визнається в теперішнім положенні нашої Церкви.

У справі інформації в „Аннуаріо понтіфіч ч ь о" про існування конференції українського єпископату, Блаженнійшій верхов н и й архиепископ Йосиф уже давніше повідомив державний секретаріят, що в нас такої конференції немає, а є тільки синод під проводом верховного архиепископа.

Маючи на увазі, що від 18 до 25 лютого 1973 р. в Мельборні (Австралія) відбудеться міжнародний евхаристійний конгрес, наш Постійний синод закликає Владик, духовенство і вірних взяти участь у цій прославі нашого Спасителя, що з любови для нас лишився між нами під видом хліба і вина. Рівночасно на тому міжнародньому форумі матимемо змогу заявити про живучість нашої Церкви, мимо її страшного переслідування, а нашим братам в Австралії дамо відчути, що ми всі творимо одну помісну Церкву.

Крім цих справ, на пораду ку нарад був ще ряд інших, які зреферовано та прийнято відповідні рішення.

В другу болючу річницю смерти нашого незабутнього мужа, батька та дідуня

бл. п. інж. Володимира БАТИЦЬКОГО

буде відслужена св. Літургія в вівторок, 27 червня в год. 8-ій ранку в катедрі св. священмч. Йосафата.

На це поминальне Богослужіння запрошуємо всіх приятелів та знайомих покійного.

Дружина Ольга, діти Соня Прокопчук та Марта Лишак і внуки

Дещо про лемків

З газети „Наше слово", що виходить у Варшаві, довідуємося дещо про наші лемківські села і лемків.

Газета пише, до села Барвінок на Дукляншині „одним з перших" прибув лемко Прокіп Феш, який вже побудував господарський будинок, а в цьому році збудує житловий. Держава обіцює великі пільги й поміч, щоб лиш були охочі працювати. (Виселити було „легко" а поселити важко, бо лемкам не дуже радо дають дозвіл на поселення).

Вже краще стоїть справа зі селом Вільхівець, що над самою чехо-словацькою границею. В тому селі є вже 22 лемківські родини. Доїзд до села дуже утруднений, бо немає доріг. То дійсно „найбільш забите дошками село" в кросненському повіті. В селі є 4-клясова школа і скромна дерев'яна церковця.

Села Вільшаниця і Смеречне цілковито знищені в часі війни. Польський уряд шукає охочих купувати землю і будуватися. Як буде, не знати. Чи й лемки мають нагоду купувати, газета не каже.

В селі Гирова, що його перейменовано на Хирів є ще шість лемківських родин. Стоїть також дуже знищена старенька дерев'яна церковця, з якої користають римо-католики. Зі села Хирова більшість жителів відразу після війни виїхали в Україну „(виїхали чи їх вислали?)"

Із села Мшана 95 відсотків населення „переїхали" в Україну. Тепер частиною землі користуються „нові господарі", (не-лемки).

Разом з осадничими родинами, каже газета, живуть тут ще дві лемківські родини і кілька мішаних.

В селі Зиндранів живе тепер 33 лемківські польські і циганські родини. Скільки самих лемківських, не подано.

Про село Поляни кажеться, що воно розвивається, бо воно одно з найбільших лемківських сіл, але не згадується ні про одну лемківську родину лиш про „мешканців села".

В Мисцовій живе кілька лемківських родин.

І це про Новицю в горлицькому повіті. В Новиці багато людей і більшість будує нові будинки. В селі мешкають майже самі лемки, які займаються також дрібним виробництвом .

Новиця має вісім клясову початкову школу, до якої ходить понад 30 лемківських дітей. Але вони не вчаться рідної мови. „Коли батьки будуть хотіти то можна буде відкрити пункт навчання української мови". Все залежить від батьків, чи їх діти будуть вчитися рідної мови, чи ні.

В Новиці є церква. Про неї не згадується в допису, але вверх церкви видно на фото, поміщеному на „Лемківській сторінці" газети.

Варт, на кінець, зацитувати слова дописувача П. Повазника: „Не забуваймо про наш батьківський обов'язок, вчім своїх дітей рідної мови, так, як нас давніше навчали наші батьки. Наші діти повинні вміти не лише бесідувати, але й читати, писати по своїому, бо майбутнє нашої культури залежить також від цього. Ми самі мусимо про це пам'ятати".

Нагороди з українознавства

В МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

В 1971-72 академічному році Манітобський університет дав такі нагороди з українознавства і славістики:

Нагорода Кредитової спілки „Карпати" $100 — Леся Павловська; нагорода Кредитової спілки „Карпати" ч. 2 $100 — Віра Сеньчук; нагорода Товариства читальні „Просвіта" $100 — Дмитро Фарковець; нагорода Клюбу українських професіоналістів і бізнесменів у Вінніпезі $100 — Естелла Мерилин Білан; нагорода Українського Народного Союзу в Америці $100 — Леся Павловська; меморіяльна нагорода Г. Еледзока $100 — Дарка Мудра; нагорода ім. Василя Свистуна $100 — Генрик Ярослав Пінчук;

нагорода А. Савули $70 — Г. Я. Пінчук; нагорода провінційної екзекутивни Союзу українців Канади за найкращий есей $50 — Марійка Дрепко; нагорода ім Ратушського $200 — Мирон Орищук.

Комісія прав людини секретаріяту СКВУ

У Нію Йорку 22 травня відбулося засідання президії екзекутивни Комісії прав людини секретаріяту СКВУ (Світового конгресу вільних українців), на якому обмірковано поточні справи, зв'язані з пляном праці комісії.

Згідно з намічени пляном, Комісія заініціювала оформлення Міжнародного комітету оборони прав людини, який очолив кол. прем'єр-міністер Канади Джон Діфенбейкер. У засягу діяльности цього комітету буде оборона прав людини в Україні, зокрема арештованих українських дівчін. Комісія прав людини секретаріяту СКВУ підготовляє для комітету потрібну документацію.

На останній пленарній сесії секретаріяту СКВУ в січні 1972 проведено реорганізацію Комісії прав людини, яку очолює сенатор Павло Юзик з Канади. Його заступником є Йосип Лисогір з ЗДА, а секретарем, який одночасно є керівником бюра Комісії, Михайло Сосновський. Членами комісії є: митрополит УКЦеркви Максим Германюк, митрополит УПЦеркви Мстислав, пастор Володимир Боровський від Українського евангельського об'єднання в Північної Америки та такі представники українських центральних репрезентацій: Г. Білинський (ЗДА), М. Бойок (Австралія), о. В. Ханейко (Бразилія), д-р В. Іваницький (Аргентина), проф. Петро Кондра (Канада), Микола Плавюк (Канада), д-р С. Фостун (Європа). Головою комісії є о. митрат д-р Василь Кушнір, перший голова секретаріяту СКВУ.

Комісія запроектувала розбудову окремої секції з участю знавців у ділянках, які входять у засяг діяльности комісії. У цьому напрямку доповіжною буде Українська американська асоціація університетських професорів (голова проф. Ю. Фединський), яка висловила свою готовість до такої співпраці. Комісія надіється на всебічну підтримку з боку українського громадянства у всіх країнах нашого поселення, а також окремих центральних і крайових громадських і наукових організацій та установ.

Комісія просить зацікавлених звертатися на таку адресу: World Congress of Free Ukrainians, Commision on Human Rights, P. O. Box 117, Old Chelsea Station, New York, N.Y. 10011, U.S.A.

Звідки беруться наркотики

Чим більше держава карає за вживання одурюючих середників, тим більше їх появляється на так званому „чорному ринку". Зав жди щось нового знаходять ті, що хочуть мати легке життя і нічого не робити, як також молоді й старші, що хочуть втекти від проблем і клопотів щоденного життя.

Скажемо нині про одне джерело, звідки беруться наркотики. 20-40 літ тому ніхто не чув слова наркотик, але наші бабусі вживали одного, що й нині дуже поширений.

Як дитина була хвора й дуже плакала, або, як треба було йти в поле до праці а дитина плачем перешкаджала, то наші бабусі, а також деякі матері товкли тріщки маку, зав'язували в шматинку й давали дитині ссати його.

Хто їм казав, що мак задурманить дитину і вона засне, не вмію сказати. Є факт, що так робили та, що відомість про діляння маку дісталася і до тих, що в більшості були навіть неписьменними.

Мак називається по латинському „попавер сомніферум". На нашій мові це значить такий, що дає сон-снотворний.

Знали його ще в стародавні часи. В дикому стані його тепер не знайти. Найбільше мак поширений в Індії, Ірані, Туреччині, Китаї, Лаосі та Болгарії. Наші люди знають, як мак виглядає. Для тих, що не знають, як він росте, то — це висока рослина зі сизуватим листям, з великими й нижніми різнокольорови м и квітами.

Росте мак і в нас. але в нас вирощують його виключно заради смачного насіння, яке містить до 40 процентів товщу, мінеральні солі, білки й друге.

Українця не треба казати, як ми його вживаємо, забуть немає українця, що не ївби „куті з медом і маком". Крім цього наші господині вживають мак до дуже смачних печив, як маківники, пиріжки й другі присмаки.

Ми вживаємо мак так, як Господь намірив. Та не так воно є всюди. Сік із зелених маківок та листя різновидів маку, що ростуть у теплих країнах, містить майже 25 складників з наркотичними властивостями, близько десять процентів морфію, п'ять процентів наркотику, стільки ж кодеїну і др. В багатьох краніах з маку виробляють різні наркотики. А роблять вони це таким способом. Щоб отримати сік, селяни злегка надрізують зелені маківки, з яких витікає біла цілка рідина, що на повітрі густіше, набуваючи темнавого кольору. Із зібраних кра пель роблять невели ч к і 60-70-грамові грудочки, які після старанного сушіння стають сиром опіюмом.

У такому вигляді вони продають свій товар державним скупним центрам. Та, на жаль, часто він потрапляє на чорний ринок, хоча за виробництвом та торгівлею опіюму встановлено державну й міжнародню контролю.

Ми читали, що в Ірані вже багатьох покарали навіть смертю за недозволену торгівлю опіем. Недавно през. Ніксон дав турецькому урядові мільони долярів як відшкодування турецьким селянам за те, що будуть сіяти менше маку і робити опій, хай і під контролею держави .

Але хто спроможний зловити всіх наркоманів чи всіх доставців наркотиків? І хоч кожного року, в зокрема в останніх кількох літах, поліція знаходить і конфіскує тонни наркотиків, її не вдалося знищити ні чорних ринків ні наркоманів.

Чому ж бо і молоді і старші, і жінки й мужчини заживають одурюючі середники? Думаємо, що зі страху. Всі наркомани — то боячузи. Вони не мають відваги глянути проблемам іхнього життя в очі й „утікають в забуття".

Хто має Бога в серці, хто знає, що без Божої волі й волос нам з голови не спаде, хто знає, що Господь є нашим Отцем, той не буде шукати „забуття" в наркотиках.

Пригадуємо також, що в Канаді не вільно сіяти маку, бо за це грозить кара. Можна сіяти лише під контролею держави.

Опіюм є доброю річчю, хосенною передовсім у медицині, але не кожне надіжття мститься на людині, те саме є й з продуктом маку опіюм.

КОМЕНТАРІ

КУЛЬТУРА БЕЗ МОВИ — КАЛІКА

о. Юрій КОВАЛЬСЬКИЙ

Якраз у цьому місяці червні Апостольство молитви, що начислює в усьому світі бл. ста мілліонів членів, кожного дня молиться за «розвиток національних культур у Христі».

Людина винятково глибокого ума, високої освіти і святости життя — Божий слуга Андрій твердив, що культура народу — безцінний скарб. На його думку, культура важливіша навіть від держави, бо народ, який утратив державу, може її знову здобути, але народ, що втратив свою культуру, перестає бути народом, втрачає все, він пропащий.

РОЛЯ МОВИ. Культура кожного народу — це добро, що його просто неможливо оцінити. Культура це значить ідеї, духовість народу, його звичаї, мистецтво всіх родів і в першу чергу — його мова.

Мова — це вияв людської душі, зокрема людського думання. Людина говорить, бо має розумну душу, бо думає. Тварини так само, як люди, мають голосові органи, але не говорять. Чому? Бо не думають і тому не мають що сказати. Вони кермуються тільки інстинктом: за них думає хтось інший.

Оже, мова — це першорядна снага людини і займає перше місце в культурі кожного народу. Таке саме місце займає українська мова в культурі українського народу. Тому рішуче не вистачає плекати такі роди культури, як пісню, танці та і інше, а не дбати про мову, мовляв, без мови можна обійтися.

Навпаки, можна і треба сказати, що культура без мови — це калїка, що культура без мови німа.

Немає між нами ні одної поважно думаючої людини, яка б не твердила, що нам, де б ми не жили, треба дбати про нашу українську культуру, її зберігати і розвивати. На жаль, якщо йдеться про українську мову, а саме щоб її зберігати, її вивчати й нею говорити, то багато-багато наших людей тримаються цілком інакшої практики.

Замало дітей українських родин ходять до наших рідних шкіл, на курси українознавства; замало їх вивчають української мову в державних школах і в університетах. Тому й замало українських родин говорять дома українською мовою.

Чи таке поступування згідне з Божою волею? Чи цього бажає Господь? Вороги українського народу, в Україні, бажаючи знищити нашу культуру, ведуть різними способами боротьбу проти української мови. Коли багато наших людей у вільному світі не дбають про українську мову, не вчать її своїх дітей, забувають її, то це страшна невдячність у відношенні до землі іхніх батьків і предків, які завдячують найбільший скарб-життя.

Чи таким чином вони роблять прислугу Канаді? Адже Канада — країна, яка будує свою культуру з культурних первнів поодиноких національних груп, які поселились у цій країні. Коли ж якась національна група сама втратить живий зв'язок з культурою рідної мови, то що вона зможе внести до скарбниці багатокультурної Канади?

Яке ж воно сумне, що в той час, коли багато чужинців: дипломатів, науковців і промисловців вивчають українську мову, коли українську мову вводять у середні державні школи та в університети, так мало ще українців дорожать тією мовою, а чи мало навіть соромиться її. І це діється без огляду на те, що знання української мови в практиці так часто потрібне зокрема професіоналістам: адвокатам, учителям, лікарям, медсестрам та іншим.

ЗАКЛИК ПЕРВОІЄРАРХА. Як же ж уважно треба всім нам прислухатися до голосу, до якого прислухується цілий світ, до голосу нашого ісповідника віри, верховного архипастиря Блаженнішого Йосифа, який після відвідин президента Західної Німеччини в 1969 році сказав в Новому Ульмі: «Український народ належить до висококультурних націй, до націй з великим духовим і матеріяльним багатством, націй майбутности. Сьогодні українці на всіх просторах світу несуть прапор боротьби за віру і свободу. Чому ж хтонебудь з українців має би мати почуття меншевартости? Навпаки, ми повинні мати почуття християнської гордости, що належимо до українського народу. Дякую Богові, що я — син українського народу».

І ми всі повинні дякувати Богові, що ми — діти українського народу. Цю вдячність ми повинні виявляти високим цінєнням всього рідного українського, зокрема української мови, використовуючи всі мож-

(закінчення в 3-й колонці)

ХАЙ СТУДЕНТ ДОБОШ ГОВОРИТЬ ТЕПЕР

Не судили Ярослава Добоша, що в січні, в час поїздки по Україні, був арештований за «антидержавну діяльність». Студент Добош — бельгійський громадянин. Йому, як повідомляли київські газети, «надавалася можливість зустрічатися з представниками посольства Бельгії в Радянському Союзі». Після пів року Добоша пустили додому без суду. Видно, що кагебісти не мали з чим іти на суд, який не міг бути закритий.

Виїжджаючи з Києва Добош виступав на прес-конференції. Яку заяву він там зробив? Про це можемо сказати тепер він сам. Не тільки може. Він повинен це зробити. Київські газети пишуть, що Добош відвідував Івана Світличного, Зіновію Франко та інших. Ті люди, певно, не «вважали ніяким злочином говорити з бельгійським гостем. У чому ж, отже, «каявся» Добош? Його «каяття» падає не на нього, а на інших.

Люди, які в Україні виступають в оборону української мови й культури, не ведуть ніякої «антидержавної діяльности». Саме тому їх судять за закритими дверми, а кагебісти затівають такі провокації, як, наприклад, з Добошем.

З КАРПАТСЬКОЇ ПОЛОНИНИ ДО ДУНАЙСЬКОГО ГИРЛА

ПРО ЖІНОЧУ ДОЛЮ (АБО ЛЮБИТЕЛЬКАМ НАРОДНИХ СТРОЇВ В АЛЬБОМ)

Анна-Галя Горбач

Найважча доля припала тут жінці. Хто мав нагоду приглянутися до життя нашої гірянки, що в 15-16 років виходить заміж, щоб стати робочою силою своєї тещі, родить дітей, від ранньої зорі до ночі доглядає худобу, працює при сіні та рілі, що носить у будень спідницю навиворіт, а в неділю ту ж саму — на лице, що її немовля дежить неповите в промоченій соломі, а інші діти снуються голодні й замурзані, одягнені в уєяке драння і біля двору, — той зрозуміє, як болюче далекий образ усіх тих, видуманих сантиментальними мицухами гуцулок Ксень та Марічок, про яких співають псевдонародні пісні, від цієї дійсної Ілени чи Мотрі. Ні складачі цих пісень, ні їх, інтерпретатори не бачили цієї полонини зблизька, не смакували гіркоти кислеші, що є там щоденним хлібом. Мимоволі здадуються і всі наші пані, що так ревно дбають про чистоту народного строю, для яких фартух з торочками чи без, є істотною проблемою. Коли б вони всі приїхали, як тут на полонині ще сьогодні виглядає біо логічна селекція, яке тут висока смертність не-мовлят через незнання готувати доживу (немовля, для якого мати в наслідок важкої праці вже не має молока, годують перкованим хлібом чи кулешею з гострою бриндзею), негігієнічність! Питаємо себе, де є ті представники мармарось кої інтеліґенції, жінки священиків, учителів ,той прошарок, що колись у Галичині зумів вкласти стільки праці в піднесення побуту села? Пізніше довідаємося ми, що саме священик Полян належить до найбільших багатїв околиці. І ще пригадалися слова українки з рибальської Делі над Дунаєм: «Батюшка приходить у село з порожньою течкою, а по кількох роках, коли його покидає, відозвять його два-три воза».

Що жінка, яка в молодому віці виходить заміж і стає робочою силою, бо праця має забезпечити немалу родину найконечнішим для життя, неймовірно скоро старіється і тратить охоту до охайности, не виявляє бажання прикрашувати «хижу» і саму себе, це зрозуміле явище. Де багато дітей, а нужда таки не мала, там віддають уже дестатніх дітей на «службу». У нашого господаря був такий служка, що пас худобу і одночасно ходив ще до школи .Батьки його віддали, бо в них шестеро дітей. Його заплата — це їжа та «драння», себто вбрання, але його можна справді порівняти з драпгам. Підняти життєвий рівень цього гірського населення, що прикуте до своєї землі, означає розбудувати в горах якісь галузі промислу, в якому люди дістали б можливість заробітків. На це, однак, досі немає виглядів. З другого боку, втеча з цієї нужди у копальні чи індустріяні центри для українського населення означає згубу зв'язку з українським довкіллям і асиміляцію.

На вічині ми зустрічали хлопців (також в українських селах Буковини чи дунайської дельти), що понюхавши трохи освіти в місті, розмовляли вже виключно по-румунськи бо українська мова в їх очах стає чимось нижчим, є мовою того необсвіченого русина, що не бачить світу з-за роботи і нужди.

Наслухавшися оповідань про гаразди, закарбувши глибоко їх розумні слова, переказки, що їх зберегла народна пам'ять, налюбувавшися краєвидом виняткової краси й сили, прощаємося з нашими газдами, що просять не забувати й ще приїжджати. Молодші представники сім'ї нас відпроваджують великий шмат дороги по крутих плаях, поки нам треба спускатися в яругу. Річка, що пливе дном яруги, повинна, за розповідями, довести нас після кількагодинного маршу до повітового містечка.

◆ **Порданський король** Гуссейн назвав свою державу Об'єднане арабське королівство, щоб зазначити, що до його держави належать землі, які 1967 р. окупував Ізраїль.

Культура без мови . . .

ливості й засоби, щоб цю мову зберегти й передати молодому поколінню.

Це бо й воля Всевишнього, який недарма дав кожному народові мову, а дав її на те, щоб нею дорожити, нею молитися до Нього, нею говорити і в ній розвивати скарби рідної культури. Коли будемо цінити рідну мову, люди будуть нас шанувати, а Господь буде благословити.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - 81. Edmonton, Alta.
T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол, без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Відзначили врочисто 80-річчя Блаженнішого Йосифа в Саскатуні

ПОЧЕСНА ПРЕЗИДІЯ ЮВІЛЕЙНОГО СВЯТКОВОГО БЕНКЕТУ 30-го КВІТНЯ 1972 р. (80-річчя Блаженнішого Кир Йосифа)

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

Наші Преосвященні Владики, пастирським листом з січня ц.р., проголосили 1972-гий рік ювілейним роком голови Помісної української католицької Церкви Верховного Архиепископа й Київсько-Галицького Митрополита Кардинала Йосифа з нагоди його 80-річчя народин. То проголошення заохотило зорганізовану українську спільноту об'єднану в Раді українських організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви розпляновувати ювілейні святкування на пошану Його Блаженства в ширших програмах.

В Саскатуні відзначено цю річницю: святковим концертом, виховно-дискусійними програмами, зустріччю молоді, святковим бенкетом і започаткуванням збірки на Синодальний фонд.

СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ

в пошану Блаженнішого Йосифа, відбувся в неділю, 20 лютого, в годині 2.30 пополудні в театральній залі Осередку української молоді при катедрі св. Юрія.

Приготуванням програми зайнявся саскатунський відділ БУКК.

В програмі брали участь: мішаний катедральний хор, жіночий хор ЛУКЖК, молодечий хор, хор — дівочий гурток, дівочий квартет. Хорові з'єднання виступали під управою п. Св. Чепиги, п-и О. Лазурко, п. П. Гненого. З окремими точками програми виступала молодь Спілки української молоді під управою п. Ст. Кузьми і пластова група.

В осередку програми була доповідь п. П. Воробця. Покликаючи шановного бесідника до слова, господар концерту о. В. Івашко, підкреслив щасливий збіг обставин: — шановний бесідник, як президент Централі українців католиків Канади в 1960 р. очолив і проводив широку акцію Дня української національної солідарности, як протест проти повного засуду Митрополита-страдника Кир Йосифа, після відбуття 15 років, на чергових 7 років сибірської каторги, тепер вітає Його Блаженство від імені саскатунської громади у його велике і благословенне 80-річчя. Ювілейне торжество очолила і відкрила тодішня секретарка Централі і Дня солідарности Анна Марія Баран, голова за Патріярхат УКЦ.

„Ювілейним концертом українська спільнота в Саскатуні гідно започаткувала ювілейні святкування на пошану свого Первоієрарха, якого Боже провидіння вибрало та провадило незвичайними життевими дорогами — зберегло від смерти й поклало у проводі українському народові як дороговказ у грізний час його національного і релігійного буття", говорив п. П. Воробець у своїй доповіді.

При кінці програми, від імені наприявного того дня у Саскатуні Преосвящ. Кир Андрея привітав учасників ювілейного концерту о. митрат І. Олійник.

Святковий Концерт закінчив катедральний хор піснею „Владико неба і землі".

ВИХОВНО - ДИСКУСІЙНІ ПРОГРАМИ. Щоби краще зрозуміти діяльність Блаженнішого Йосифа, особливо на тлі найновіших подій у нашій церкві, зорганізовано виховно-дискусійні вечорі, які включено до програми ювілейних святкувань.

Виховно-дискусійні програми відбувалися в місяці березні, раз у тижні, що середи о годині 7.45 вечора в бенкетовій залі Осередку молоді.

Перша вечірка була 1-го березня на тему: „Берестейська Унія". Доповідачем був о. д-р Гр. Миколів, парох Принс Алберт, Саск. Господарем був саскатунський відділ БУКК. Вечором проводив президент Централі УК саскатунської епархії п. В. Дудар і голова відділу БУКК п. Ст. Войтович; секретарював п. Н. Зварич секретар Ради. Програму відкрила голова Ради п-і А. М. Баран і передала провід вечора діловій президії. Після того Преосвящ. Кир Андрей поблагословив започаткування виховно-дискусійних програм, о. В. Івашко відчитав на започаткування кожного діла — молитву, а всі приявні, під проводом о. В. Фляка — пароха Гамболдт, відспівали „Отче наш".

Цей перший вечір пройшов надсподівано вдало, шо й мало вплив на чергові вечорі. Приявні щиро й отверто дискутували і на численні запити одержували від о. прелегента авторитетні відповіді.

При кінці голова Ради з'ясувала висновки дискусій та інформувала про черговий вечір. Після молитви членки ЛУКЖ подали перекуску.

Друга та дві чергові виховно-дискусійні програми проходили за схемою першого вечора.

Виховна програма 8-го березня була на тему: „Патріярхат і помісність української католицької церкви. Бесідником був о. В. Фляк. Господарем вечора була філія УНО в Саскатуні, а предсідником голова УНО д-р Ст. Дершко. Членкині відділу ОУК вгощували всіх учасників перекускою.

В президії вечора кромі ділових осіб був о. І. Олійник і о. М. Перетятко — душпастир парафії св. Ап. Петра і Павла в Нютені — Саскатун.

Чітко передана, дбайливо приготована, доповідь, щира і багата дискусія, ясні відповіді о. прелегента до поставлених питань, участь в дискусії великого числа мирян та всіх о. душпастирів уможливило краще й глибше зрозуміти учасникам вечора ці важливі, а до цього часу мало відомі для ширшого загалу справи нашої Церкви.

Третя програма була 15-го березня на тему: „Теперішній стан Української Католицької Церкви". Її підготовив п. Т. Баран. Для кращого слідкування за доповідю шановний прелегент підготовив на письмі цифрове зіставлення теперішнього стану УКЦеркви поза межами України й передав усім учасникам.

Господарем цеї програми був відділ ЛВУ в Саскатуні. Членкині ОЖ ЛВУ вгощували учасників програми перекускою, а предсідником був голова відділу ЛВУ п. Т. Пасічняк і п. Я. Сиваник.

Четверта і кінцева програма була в середу, 29-го березня.

На цій програмі були приявні усі доповідачі попередніх програм. Вони подали коротке резюме своїх доповідей, а після того о. В. Івашко мав коротку заключну доповідь „Наша співвідповідальність за долю рідної Церкви".

Господарем цеї програми був катедральний хор. Членкині хору вгощували приявних перекускою, а предсідником був голова управи хору п. Ст. Кузьма.

У програмах брав участь Преосвященніший Кир Андрій, о. душпастирі саскатунських парафій, з Принс Алберт і Гамболдт. Були деякі миряни поза Саскатуну. Особливо миряни з Гамболдт разом зі своїм о. душпастирем брали живу участь в програмах.

В часі усіх програм була виставка видань в справах нашої Церкви. Учасники розкупили понад 250 книжок і брошур.

Приємно відмітити, що у всіх програмах брали участь Сестри згромадження св. Йосифа обручника Пречистої Діви Марії і Сестри згромадження Пречистої Непорочної Діви Марії (ПНДМ). На кожній доповіді було 80 до 150 осіб.

СЕСІЯ МОЛОДІ відбулася у неділю, 12-го березня. Ранком того дня о годині 11.15 Владика Андрій відслужив архиерейську Службу Божу. Співав Молодечий хор під управою п. П. Гненого. В часі св. Літургії Владика виголосив проповідь із особлившим зверненням до української молоді.

Сесія почалася о годині 1-шій по полудні в бенкетовій залі Осередку молоді спільним обідом, яким безінтересовно гостили учасників сесії відділи жіночих організацій: Ліга Українських Католицьких Жінок Канади, Організація Українок Канади, Об'єднання Жінок Ліги Визволення України і управа катедральної парафії.

Предсідником сесії був президент Централі УК Саскатунської епархії п. Дудар.

На бесідника сесії молоді запрошено д-р Б. Білаша з Вінніпегу, секретаря Крайової ради. Наш шановний гість — досвідчений педагог, своїм оригінальним і вмілим підходом потрафив прикувати увагу молоді й зацікавити її минулими й теперішними проблемами рідної Церкви, що й було головною темою доповіді. Доповідача представив приявним д-р Ст. Дершко, а подяку від усіх приявних за приїзд і цікаву доповідь склав студ. Е. Бойко.

Приявність на сесії Преосв. Кир Андрія та його бадьоре заключне слово скріпили у приявної молоді свідомість, що справи рідної Церкви — то справи духівництва і всіх мирян, в тому поважна відповідальність за прийдешне рідної Церкви на плечах теперішньої української молоді.

Сесію відкрила, а після закінчення склала подяку всім, хто причинився до успішного переведення першої такої сесії в Саскатуні, голова Ради організацій п-і А. М. Баран.

ЮВІЛЕЙНИЙ СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ

Ювілейний святковий бенкет відбувся у неділю, 30 квітня.

Перед полуднем о годині 9.30, в катедральному храмі, в намірені Блаженнішого Верховного Архиепископа Йосифа відслужив Преосвященніший Кир Андрій торжественну Архиерейську Службу Божу при співучасті катедрального хору і вірних, які вщерть виповнили храм та виголосив відповідну проповідь.

Святковий бенкет поблагословив Преосвящ. Владика в бенкетовій залі Осередку молоді й започаткував його спільною молитвою.

Господарем бенкету був п. П. Воробець, шкільний інспектор середніх шкіл у Саскачевані.

На довгому шляху громадської діяльности п. П. Воробець вже не один раз послужив українській громаді в Саскатуні за господаря великих і неповторних святкувань, він і цим разом не відмовивсь, помимо хиткого в останніх місяцях здоров'я, а послужив своїм досвідом і вмінням, щоби великий святковий день провести справно і гідно.

У вступному до програми бенкету слові, шановний господар вказав на ціль свята, а голова Ради організацій за патріярхат УКЦеркви подала інформації про Раду.

Рада в Саскатуні офіційно оформилася 1970 р. До Ради зголосили своїх представників дві саскатунські парафії: катедральна Св. Юрія та парафія Успення Пресвятої Богородиці в Саскатун-Сатерленд і 15 організацій. Всіх представників у Раді в Саскатуні є 38 — осіб. Першим із духівництва у Раді був о. д-р Ст. Гарванко (тепер о. д-р С. Гарванко перебуває в Римі) тепер від духівництва в Раді є о. В. Івашко, о. В. Фляк — парох Гамболдт, і о. д-р Гр. Миколів, парох Принс Алберт.

Після відкриття й привіту представлено гостей головного стола з поза Саскатуну. З уваги на неповторність торжественного дня подаємо їхній список: Головний стіл подано при світлині. Споза Саскатуну прибули гості з парафії Всіх Святих у Гамболдт: п. О. Жарий — голова парафіяльної управи, і п-і Б. Жарий, п. Д. Брик — заст. голови і п-і М. Брик, п. Р. Інжейовський — секретар і п-і А. Інжейовська, п. Н. Лутка і п-і А. Лутка — голова відділу ЛУКЖК, п. І. Просак і п-і О. Просак — секретарка відділу ЛУКЖК. З парафії Пресвятої Тройці в Бруно були: п. Р. Томс — голова парафіяльної управи, і п-і Р. Томс, п. Т. Сірмачевський — касир управи і п-і А. Сірмачевська, п. Р. Стадник — фінансовий секретар і п-і Фр. Стадник. Список імен гостей з-поза Саскатуну відчитав секретар Ради п. Н. Зварич. На заклик господаря бенкету гостей споза Саскатуну привитано оплесками.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ВИХОВНО-ДИСКУСІЙНИХ ПРОГРАМ З ПРЕОСВ. АНДРІЄМ, березень 1972.

У цій частині програми д-р С. Дершко відчитав висновки виховно-дискусійних програм. Із них приявні відчули радість і журбу зорганізованого українського мирянства за сучасний стан і потреби рідної Церкви.

На підвищення вийшли в довгих, синіх, вишиваних сукнях члени катедрального хору ЛУКЖ, під управою п. Св. Чепиги.

Врочисто пролунали перші акорди: „Боже великий єдиний, нашу Вкраїну храни" (Слова О. Я. Кониського, музика М. Лисенка). Усі піднялися з місць і стоячи прослухали молитву до кінця.

З черги відограв на піяно п. П. Гнений „Українську баркаролю" (слова В. Пачовського, музика С. Людкевича), а хор ЛУКЖ наповнив залю й серця приявних насолодою рідної пісні. Присутні нагородили виконавців довготриваючими оплесками.

Святкову доповідь виголосив гість з Едмонтону п. Р. Осташевський. Його представив присутнім о. В. Івашко.

П. Р. Осташевський, син бл. п. проф. Осташевського — особистого приятеля і товариша студій Блаженнішого Верховного Архиепископа, опрацював і виголосив свою доповідь з великою увагою. В одному з листів, у переписці в справі приїзду і виголошення доповіді, наш шановний бесідник писав: „буду говорити дещо із життепису Його Блаженства, мої особисті спомини, про нього, як українського кардинала, про нього, як символ єдности, про нього як символ прямолінійности і в кінці про нього, як нестрашимого борця за патріярхат нашої Церкви". — Бесідник вповні додержав обітниці. Говорив про ювілята, відповідно до повище накресленої схеми. Численно зібрані були захоплені його особливим даром виголошування живого слова. Свою доповідь виголосив знаменито й нею не лиш прикував до уваги слухачів, але теж затривалив у пам'яті зміст сказаного. До рясних оплесків від усіх приявних долучив слово дуже щирої подяки о. В. Фляк і на тлі заслуханої доповіді розвинув декілька цінних думок в справах теперішнього важкого положення рідної Церкви і відношення та повинности українського мирянина до тих проблем.

Заключне слово цієї святкової програми виголосив Преосвящ. Кир Андрей. В його словах пробивалась велика і радісна надія, що наша Церква виплине на чисту поверхню із своїх теперішніх журб, скріпить свою самоуправу і осягне своє завершення патріярхатом.

Разом з Владикою приявні проказали вголос „Отче Наш", а опісля відспівали пісню-молитву „Боже послухай благання".

Започаткування збірки на Синодальний фонд:

Збірку на Синодальний фонд започатковано згідно вирішень першого Крайового з'їзду ради українських організацій за патріярхат української католицької церкви у Вінніпезі.

Найперше голова Ради просила Преосвящ. Кир Андрія про дозвіл започаткувати таку збірку в епархії. Преосвященний Владика не тільки благословив прохання, але в скорому часі помістив відповідні інформації про започаткування Синодального фонду в Саскатунській епархії в окремих письмах до о. душпастирів. Після узгіднення збіркової акції з Централею українців католиків саскатунської епархії, що предложила голова Ради на засіданні централі, відкрито окреме конто „Синодальний Фонд" у Кредитовій спілці „Нова громада". Про започаткування Синодального фонду подано інформаційне письмо із першим списком жертводавців в тижневику „Українські Вісті" 16 березня ц.р., ч: 11.

Почали напливати перші жертви. Скоро сповнилася тисяча. Її переслано на адресу Блаженнішого.

З датою 1-го травня наспіла подяка і благословення для всіх жертводавців від Блаженнішого Йосифа.

Дальші жертви постійно напливають. Можна сказати, що вплив жертв на Синодальний фонд у наших обставинах перевершив сподівання. Просто хочеться повторити за нашим Блаженнішим Кир Йосифом: „Дасть Бог до Патріярхату дійдемо бо це Божа справа . . ." Дійсно тільки в Божій справі, яку нарід стихійно відчуває у глибині свого серця, можна надіятися на таку щиру жертвенність.

Започаткування Синодального фонду в ювілейному році, то мала цеголка від вірних нашої епархії у великій будові помісности Української Католицької Церкви, якою управляє наш найдостойніший ювілят.

Та то лиш маленька цеголка, а рідна Церква у великій потребі! Жертвуймо отже постійно, жертвуймо від серця, нехай нашу жертву скріпляє щира гаряча молитва в намірені нашого достойного ювілята.

Де добрий намір, щира жертва і молитва — там Боже благословення!

Другий список пожертв на Синодальний фонд:

$100.00 жертвували: о. В. Фляк, парох Гамболдт, Саск., о. д-р Гр. Миколів, парох Принс Алберт, Саск., п. В. Войтович — Норт Батлфорд, Саск., д-р В. Яшан.

По $50.00 о. Б. Бачинський — парох Норт Баттлфорд, п. Ст. Кузьма, п. Ст. Дух, п. І. Дуда.

По 30.00 Одна особа з Принс Алберт (не подано прізвища), Одна особа із Саскатуну (не подано прізвища), п-і Юст. Сороковська, п. В. Пенцак (вдруге, разом $50.00).

Жертви вірних парафії св. Юрія в Принс Алберт, Саск.:

по $25.00 жертвували: Українське Католицьке Юнацтво (УКЮ), п. В. Іванчина, п. Ст. Муха, п-і М. Гарві, п. П. Закус, п. І. Притула, п. П. Лисак — $ 17.00; **по $10.00** — п. М. Байда, п. В. Баранецький, п. А. Оліщинський, п. І. Великий, п. І. Шимко, п. І. Іванчина — (Міт Парк); **по $5.00** — п. Ст. Кіт, п-і К. Костюк, одна особа (не подано прізвища), п. І. Дубик, п-і Ю. Парчевська, українська католицька парафія св. Юрія в Принс Алберт (листа) — $83.00.

Жертви вірних парафії в Мус Джа, Саск.:

По $25.00 — о. М. і п-і Пилипчук, відділ ЛУКЖК, п-во М. Лис, п-во П. Наумко; п-во Е. Демчук — $20.00; **по $10.00** склали п-во М. Кушнір п-во Й. Петришин, п-во Й. Зивер, п. Г. Совяк, п-во Л. Шав, п-во В. Лис, п-во П. Кондра, п-во П. Іванчук, п-во П. Сагайдак, **по $5.00** — п-і А. Василин п-во Г. Роговські, п-во Г. Зивер, п-во Й. Дячишин.

Жертви вірних зі Саскатуну:

по $25.00 п. Н. Зварич, п. Г. Матвейко, п. М. Пеля, п-і А. Новосяляа, п-во І. і А. Щудлик; **По $20.00** — п. Ст. Патола, п-во М. і Т. Мороз; **По $10.00** — п-і М. Галлась, п-і К. Стадник, п-і Ст. Кузь, п-і А. Борух, п. Св. Чепига; **по $5.00** — п. І. Войтович, п-і Т. Мудра.

Жертви вірних з Геффорд, Саск.:

по $25.00 — п. П. Малиницький, п. С. Шилюк, п-і К. Кролл з Норт Баттлфорд; **$10.00** — п. Р. Осташевський Едмонтон, Алта — $10.00.

Принагідні збірки: парафія в Олеша — $9.65, парафія в Бюкенен — 8.75, парафія в Тедмор — $ 8.60.

Всіх грошей з пожертв на Синодальний фонд з включенням чистого приходу з ювілейного бенкету (ціна квитка була 10 дол.) до цього часу переслано на руки голови Постійного синоду, Блаженнішого Йосифа, суму 4,000.00 (сл. чотири тисячі долярів).

Чергові списки слідуватимуть.

Всім жертводавцям щира подяка!

Анна Марія Баран

СЕСІЯ МОЛОДІ — НА ПОШАНУ 80-РІЧЧЯ БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА, 12 БЕРЕЗНЯ 1972.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

З МОНТСЕРРАТ ДО БАРСЕЛОНИ

Гора Монтсеррат, від якої дістав назву й славний манастир чернців-бенедиктинців, має в окрузі ні прибл. 7 миль довжини та три й пів милі ширини. Найвищий її цвиль високий 3,800 стіп. Манастир оо. бенедиктинців побудовано на висоті 1,900 стіп.

Назва Монтсеррат означає дослівно „перерізана гора". И дійсно, як поглянути на гірські цвилі кругом манастиря, то вони виглядають, як би їх хтось поперерізував пилою.

Початки манастиря сягають 9-го сторіччя, коли на місці сьогоднішнього великого манастиря було побудовано капличку. Перший манастир збудовано 1023 р. Вчасі наполеонських воєн — 1811 р. він був майже вовсім зруйнований, його відбудовано відтак 1844 р. В часі еспанської домашньої війни 1936-1939 р. манастир був знову знищений. Щойно після кількох років його відбудовано.

Внутрішній вигляд церкви подібний до внутра всіх еспанських католицьких церков, що збудовані в формі корабля та одноramенного хреста. Колись на цьому місці, де тепер є манастир, було море. Відтак море відсунулося далеко, бо аж 40 миль від Монтсеррату ,але в церкві й сьогодні ще неначе панує „дух моря". Нутро церкви темненне, що надає церкві деякої таємничости, чи радше містики. Хто увійде до церкви, той обов'язково спрямовує свої думки до Бога, до вічности.

Та осередком уваги прочан є статуя Богоматері т. зв. „чорної Мадонни", що примішена на хорах церкви. Історія цієї статуї сягає сивої давнини. Легенда каже, що Мати Божа вибрала гору Монтсеррат за „свою гору" й тому там поставив манастир, що є відпустовим місцем для цілої Еспанії та сусідних країн. Щорічно Монтсеррат відвідує прибл. 700.000 прочан. Прославлена чисельними чудами „чорна Мадонна" з Монтсеррат стала не лише відпустовим місцем, для якого прочан з різних країн, але її почитання перейшло до інших европейських країн, в яких в її честь побудовано окремі церкви. Лише в Неаполі та Сицилії збудовано в честь „чорної Мадонни" понад 150 церков. Церкви в її честь, збудовано теж в Мексіко, Чіле та Перу.

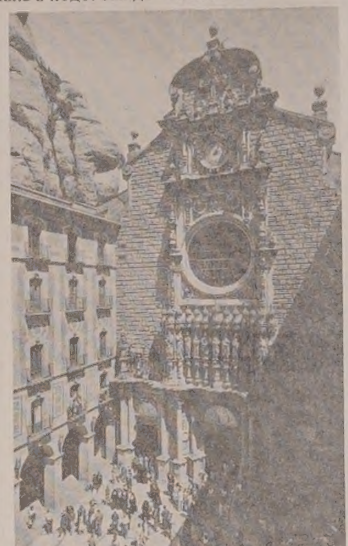

ПЕРЕД ЦЕРКВОЮ БОГОМАТЕРІ В МОНТСЕРРАТ: прочане, черниці та черниці з усього світу відвідують славне еспанське відпустове місце. Ліворуч монастирська обитель.

В часі наполеонських воєн Наполеон, який окупував був тоді Каталонію, що в ній лежить Монтсеррат, довідався про „чорну Мадонну" й хотів забрати її до Франції. Але селяне з поблизьких сіл завчасу вивезли статую з Монтсеррат й заховали її в горах. На сторожі села стояв тоді 15-річний барабанщик. Він перший завважив французьких вояків, що наближалися до села, й почав бити на сполох. Його французи вбили й на місці, де його вбито поставлено йому пам'ятник. А, після відворотку наполеонських вояків з Каталонії, статую „чорної Мадонни" перенесено назад до манастиря, де вона перебуває й досі.

Монтсеррат славиться своїм дитячим хором, який існує від 14-го сторіччя, й який щодня точно в першій годині пополудні співає традиційну пісню „чорній Мадонні". Дзвінкі дитячі голоси луною відбиваються з у висвченому склепінні вівтаря.

На жаль, плян нашої дороги не дозволив нам послухати співу того славного хору.

В манастирі черців-бенедиктинців у Монтсеррат, де живе понад 150 черців, є великанська бібліотека, яка має 180,000 книжок. Манастир має теж власну друкарню та видавництво релігійної літератури. Монтсерратські черці займаються студіями біблійних наук та інших богословських предметів, а кромі того багато уваги присвячують вивченні церковного співу та Літургії.

З уваги на численних прочан та багатьох науковців, що відвідують Монтсеррат, в манастирі створено гостинниці, в якій прочане та науковці можуть мешкати в часі свого побуту в Монтсеррат. Якраз до тої гостинниці, до дорозі з Люрду до Риму, попали й наші прочане.

На дворі був кінець жовтня, а манастир лежить досить високо в горах, то на дворі було холодно. Не було тепло теж і в моїй кімнаті, де я спав, бо в печах ще не палили. Холод збудив мене з короткого сну. Я пригадав собі, що бачив у шафі запасове покривало, встав у ночі й накрився ним й спав до ранку. Збудив мене легкий гамір на коридорі. То наші прочане, що короткому відпочинку, вже збиралися на коридорі й готувалися до дальшої дороги. Я вийшов з кімнати зі своїми валізами й спустився віндою на долину. Тут був уже управитель гостинниці, який заповідав, що незабаром нам дадуть снідання. Був у вестибулі вже й наш Мігуель, який привітав мене веселою усмішкою й питався, як я спав після вчерашної дороги через верхи Піренеїв. Я відповів, що дуже добре, але трохи коротко.

Я вийшов із гостинниці й пустився йти до церкви. Перед мною стелився чудовий вид на гори, що купалися в ранньому сонці. Праворуч поміж скелями тягнулися рейки зубатої залізниці на вершок гори, де був збудований будинок-станція залізнички й певно кавярня чи ресторан для прогульковців. А й інші верхи кругом манастиря манили до себе зеленню шпилькових дерев та корчів. Але на те все не було часу. Мігуель заповів, що сейчас після снідання мусимо пускатися в дорогу, бо дорога до Барселони завалена багатьома автомобілями й автобус не зможе скоро їхати. Зранку ще не буде великого руху, то зможемо скорше дістатися до Барселони.

Я пішов до церкви. Перед церквою та в церкві були вже наші прочане. Одні молилися, а другі оглядали церкву та її урядження. Я дав знак усім, щоб йшли до гостинниці, бо мусимо незабаром рушати в дорогу.

Перед снідaнням я замовив ще телефон до Риму, дістав дуже скоро получення й довідався, що в Римі все замовлене: автобус на летовище та нічлі у еспанських черниць. На летовище вийде напроти нас український бразілійський священик о. Антін Ганика, чернець-францішканин, що студіює в Римі. О. шамб. М. вже повернувся з подорожі й усе поладнав.

Жалуючи на телефон я гуторив із управителем манастирської гостинниці. Він, як і всі мешканці цієї провінції Еспанії, Каталонець, який з ненадто великою пошаною ставиться до еспанців та їхнього „кавдільо" Франческа Франка. То зрештою вичув я теж в розмові з деякими прочанами, каталонцями, що були в гостинниці. Їхня відверта та гостра критика деяких потягнень уряду була виявом вільної думки й своєї національної гордости.

Історія Каталонії знає багато бою за її незалежність. Каталонці цілими сторіччями воювали з Еспанією за свою незалежність, але не могли опертися еспанській перемозі. Каталонська мова, хоч багато старша від кастільської, що є офіційною мовою Еспанії, була довший час заборонена. Щойно завдяки великим демонстраціям та страйкам недавними роками каталонці добилися, що їхня мова, враз з еспанською, є офіційною мовою провінції.

Столицею Каталонії є два й пів-мільйонове місто Барселона, друге по величині місто в Еспанії та головний еспанський порт.

Після телефону я пішов на снідання. Після довгої дороги та нічлігу без вечері нашим прочанам снідання смакувало добре. Зрештою й білий домашній хліб та запашна кава додавали кожному апетиту.

Після снідання ми попрощалися з милим управителем гостинниці, який ще раз виправдувався, що нам не дали нічлігу вечері, та запрошував обов'язково колись прийхати до Монтсеррат й оглянути докладно манастир, бібліотеку та інші манастирські урядження, а притому й відпочити на прогульках в дооколичних горах.

І знову звичайне: „Всі є?" й автобус рушив у дорогу. Ми переїхали гарним лісом, але в іншому напрямі, як приїхали вчора, з'їхали в долину й виїхали на широкий видний шлях до Барселони. На дорозі ще не було багато автомобілів й наш Мігуель міг їхати повною дозволеною скорістю. Майже кожний з нас оглядався, ще назад, де лишилися вгору стрімкі скелі гір, між якими, неначе пташине гніздо, тулився манастир оо. бенедиктинців.

Ліворуч від нас видно було будинки міста Барселони. Але Мігуель пояснив мені, що летовище є далеко поза містом, й то якраз на тому боці, куди ми їхали, так, що ми зовсім не будемо повертати до Барселони, лише поїдемо прямо на летовище. Ми проминули дорогу ,яка вела до міста й наш автобус поїхав на летовище. Тут вже був дещо більший рух, бо з Барселони їхали автомобілі та автобуси в напрямі летовища, а другі знову з летовища до міста. В короткому часі ми заїхали на летовище й пішли зразу до ждальні, куди вкоротці носій вантажів із Мігуелем привезли наші подорожні валізи.

Вічний вхід до монастирської обителі в Монтсеррат.

УЧАСНИКИ РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ, ЩО відбулися від 5 — до 9 червня в Інституті ім. Митр. А. Шептицького в Саскатуні під проводом о. С. Якимишина ЧСВВ.
1-ий ряд: о. М. Кучмяк ЧНІ, о. крилошанин Я. Лишкевич, о. митрат О. Пасічняк, Преосв. Кир Андрей (Роборецький), о. С. Якимишин ЧСВВ, о. митрат І. Олійник, о. декан П. Криворучка;
2-ий ряд: о. А. Музика, о. А. Хорунжий, о. Л. Рамач, о. М. Шевчук, о. крилошанин М. Пилипчук, о. М. Перетятко ЧНІ, о. Б. Губаль, о. І. Ворона ;
3-ий ряд: о. К. Кухарик, о. В. Василишин, о. В. Костюк, о. І. Кобелак, МСР, о. В. Фляк, о. Д. Сайко, о. д-р Г. Миколів, о. крилошанин В. Івашко, о. П. Гронський, о. Р. Гоменко, о. Б. Бачинський.
На знімці нема о. Р. Лужний, о. Е. Тремблей, о. В. Обаряник, і о. П. Гардибала.

Альвена, Саск.

ПОМИНКИ ПО БЛ. П. МИХАЙЛОВІ ТРАЧ

В суботу, 15-го квітня відправлено поминальну службу Божу за покійного Михайла Трач.

Поминки влаштувала дружина покійного Ольга та діти. На сл. Літургії була вся родина, приятелі, знакомі й сусіди.

Бл. п. Михайло Трач помер трагічною смертю, коли то в ночі 27-го березня 1971 р. вогонь обернув у згарища найбільший і найкращий склеп, поштову агенцію і крамницю гарячих напоїв (лікер-штор) в місточку Альвена, Саск. В тому вогні згорів і покійний Михайло.

Жахливий удар переносить ще до нині родина покійного й усі мешканці Альвени та округи, бо Михайло був широко знаним і любленим в околиці й у місті.

Михайло народився на фармі в околиці Альвена, там він виростав, там працював як фармарський юнак.

В липні 1934 р. він одружився з Ольгою Задворною і ще того року переїхся з родиною до міста Альвени. Тут обняв посаду місцевого пошгаря і при тій нагоді заложив модерний склеп з харчами. 1967 р. примістив в крамниці також продаж гарячих напитків.

Довгі роки був агентом Норт Стар Ойл компаній а відтак Шел Ойль. Крім цього тримав банк місцевих збіжевих елевейторів.

Маючи стільки заняття мусів разом з дружиною бути безустанно в русі. „Покійний був направду великою підпорою містечка, бо коли його не стало, місточко немов завмерло, наче б згасло ясне сонце".

Як добрий горожанин покійний був членом міської ради, працював у різних міських комісіях, а надівсе дуже любив спів. Мав він прекрасний голос і любив співати в церкві та на концертах.

Покійний був глубоко віруючою людиною. Належав до церкви св. Михайла та завжди ходив з родиною на св. Службу Божу. Разом з дружиною був членом церковного хору. З його смертю і хор підупав. „Як то часто не вміємо цінити людей, як довго вони живуть; щойно з їх смертю починаємо цінити і відчувати їхню втрату.

Покійний Михайло був також членом церковного комітету.

Бл. п. Михайло полишив у смутку свою дружину Ольгу та троє дітей: д-р Роналда Трача, дентиста в Ростерн, Саск., дочку Ілейн Голінату в Саскатуні й Морріса Трач в Едмонтоні; п'ять внуків, трьох братів та три сестрі.

Спи спокійно дорогий мужу, татусю і дідусю. Тільки молитви будемо слати зі тебе, аж доки не стрінемося.

На похороні зложили приюутні 53.45 долярів на „ВІсті" в пам'ять про покійного.

Родина щиро дякує о. А. Хорунжому за похоронні богослужби, а о. Сайкові за поминальні богослужбу ж б и. Родина дякує також їз. Ска кунові та Н. Камінському за співи, а жіночому товариству за гарне приготування обіду і обслугу.

„ВІсті" щиро дякують за пожертву на прес-фонд, а покійному нехай Господь дасть небесне царство і вічну пам'ять.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

ВІСТИ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

25-го червня: Канонічна візитація, Архиерейська Служба Божа у церкві на Кіндерслі, година 10:00 Архиерейський молебень у римо-католицькій церкві у Розтавн, год. 5-тій пополудні.

2-го липня: Архиерейська Служба Божа і канонічна візитація з нагоди празника і відпусту в Йорктоні, год. 10:00 рано.

9-го липня: Архиерейська візитація у Сван Плейн в год. 10:00 рано. Архиерейський молебень год. 5:00 пополудні Глен Елдер.

12-го липня: Архиерейська Служба Божа з нагоди празника Св. Петра і Павла у Канора, год. 10:00 рано.

16-го липня: Архиерейська Служба Божа і канонічна візитація в Мелвил, год. 10:00 рано.

17-го липня: Преосв. Кир Андрей візьме участь у консекрації єпископа Рой у Ст. Боніфас, Ман.

23-го липня: Архиерейська Служба Божа і візитація у церкві в Келегир, год. 10:00 рано.

30-го липня: Архиерейська Служба Божа і візитація у Волверін, год. 10:00 рано.

В неділю, 2 липня 1972

ВІДБУДЕТЬСЯ

ОФІЦІЙНЕ

Відкриття Купальні

(басейну для плавання)

в „УКРАЇНСЬКОМУ ПАРКУ"

коло Пайк Лейк, Саск.

(15 миль на південь від Саскатуну при дорозі ч. 60)

ВІДКРИТТЯ ДОВЕРШИТЬ

Високодостойний Губернатор Саскачевану

Д-Р СТЕПАН ВОРОБЕЦЬ

Програма:

Год. 12 в полудне: св. Літургія в Парку.

Год. 1 пополудні: обід.

Год. 3 пополудні: Відкриття.

Год. 4 пополудні: Змагання, гри, перекуска.

Год. 7 вечером: Ватра.

Громадян Саскачевану сердечно до участи запрошує

Управа Саскатунського Відділу

Братства Українців Католиків.

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ

ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

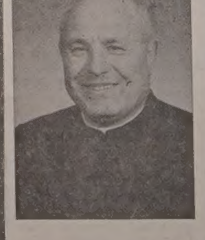

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де послі князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧІМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:

ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СІПІЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351

Edmonton, Alberta

Вісті з Едмонтону

І в Едмонтоні „Вогорит Гриць Зозуля"

У неділю, 18-го травня, в залі УНО, під патронатом КУК, відбувся дуже милий концерт.

Почався він піснею „Матіоли" ол. Дана Мура, муз. Б. Вересьовського. Співав її жіночий ансамбль „Мережі". Тойже ансамбль відспівав ще „Баркаролю" муз. Людкевича та „Очі сині, сині" — народня пісня.

А тоді промовив едмонтонський Гриць Зозуля, себто Р. Осташевський, „Вогорив" він про „ружні думки".

То новий, на терені Едмонтону, жанр сатири. Важний і здоровий він тим, що заторкує наші місцеві болячки. Скажати серйозно про те, що „вогорить" Гриць то, мабуть, багато людей образилося б, а коли сказати так, що людина сама зі себе і своїх вад сміється, це здорово і має додатній наслідок.

Як тут так і в другій частині концерту, коли то Гриць „вогорив" про нову мову „на мігу" були і розваги і повчальні. „Вогорення" п. Р. Осташевського ще не є вповні „зозулене" (ще надто літературне), але з часом і в тому напрямі Гриць себе „поліпшить" і стане правдивим дядьком.

Після монологу п-і Єлисавета Андерсон — сопрано, при фортепіяновому супроводі п-і Мирослави Фодчук, відспівала „Сумний вальс", муз. О. Карповича.

Пі Андерсон вже добре знана едмонтонській публіці, яка вітала співачку при появі на сцені, а також нагороджала оплесками після скінчення пісні.

Дуже гарно запрезентувався молодий скрипаль п. М. Саварин, що відограв при акомпаніменті п-і Марії Дикий

Дім піонерів звільнено від шкільного податку

Альбертський міністер для справ муніципалітетів Д. Рассел повідомив президента Українського дому пенсіонерів Пресв. Євхаристії в Едмонтоні, що, рішенням Албертської легіслятури, звільнено всі шість приватних домів для пенсіонерів у Альберті від плачення шкільного податку. Між звільненими є теж Український дім пенсіонерів Пресв. Євхаристії в Едмонтоні.

В справі звільнення інтервенціонали кілька разів у міністра Рассела президент Дому пенсіонерів д-р М. Сигурович та о. д-р М. Сопуляк.

тиняк «Січліяна» і «Ригодон» Ф. Крайслера та „Концерт а-моль, ч. І. „А. Вівальді. До третьої точки „Концерт для двох скрипок" А. Вівальді допучився до п. М. Саварина п. проф. С. Яременко.

Скрипки на сцені, досить рідка поява нині, були насолодою душі.

Слідував танок „Козачок", що його відтанцювали дві дівчини і молодець з ансамблю „Черемош". Як і „Мережі" — „Черемош" має свою добру славу в едмонтонській публіки. Їх легкий, граціозний танок нагородили гляді чі теплими оплесками.

На закінчення першої частини концерту відспівав жіночий ансамбль „Мережі" дві пісні: „Шумить, смереки — муз. Р. Савицького та „Незабутній вальс" муз. А. Кос-Анатольського. Передове і м перша з них була дуже вдалою сторова і дуже гарно відспівана.

Після недовгої перерви танцювальний ансамбль „Черемош" почав другу частину концерту танком „Гопак". Дві пари танцюристів насолоджували присутніх чаром українського танку, який добре виконаний, добуває для нас славу. Тим разом він був виконаний гарно, звинно, з життям.

З черги виступила з піснею „Нема в світі дороже", муз. Я. Ярославенка, п-і Леся Чумер при фортепіяновому супроводі п-і Мирослави Фодчук.

До неї долучилася п-і Єлисавета Андерсон і відвоювала дует". Появу і голосові дари обоїх співачок давго оплескувала присутні.

Після „Тото вогорить Гриць Зозуля" закінчили концерт „Мережі" піснями: „Стежина в парку", муз. А. Кос-Анатольського, „Глибока криниця" народня пісня та „Незабудки", муз. В. Костенка.

Колись, у кінці 19-го і на початку 20-го сторіччя любителі музики й пісні сходилися по домах однодумців і там у приязній атмосфері серед музики й пісень проводили куль турно час. Концерт, що відбувся в неділю, був саме таким приємним вечором, де пісня ,танок і живе слово давало відпруження ума. Цілий концерт був безперестанційний, і в тому його додатня сторінка.

Спасибі вам, виконавці за гарний вечір.

омд

На прес-фонд „УВ"

По 50 центів: п-і А. Обиховська, Едмонтон, п-і М. Макух, Вікс. Саск., М. Явний, Судбурі, Онт.

По $1.00: п-і А. Кучер, Едмонтон, Ф. Стельмащук, Едмонтон, Д. Фірманюк, Едмонтон, А. Рибачок, Едмонтон, М. Лузний, Саскатун, Саск., п-і А. Нацюк, Менвіл, Алта., В. Котишин, Мирнам, Алта., Н. Геррик, Саскатун, Саск., Д. Хамчук, Донатвил, Алта., О. Чижик, Селкирк, Ман., С. Василишин, Редвуд, Алта., п-і А. Федак, Годсон Бей, Саск., С. Залецук, Вакав, Саск., М. Мудрик, Дервент, Алта., В. Клімко, Річмонд, Б.К., П. Запаришок, Мирнам, Алта., Ю. Ангел, Едмонтон, п-і Х. Адамець, Едмонтон, І. Бенюк, Едмонтон, п-і К. Мидзяк, Едмонтон, В. Плеканюк, Саскатун, Саск., М. Литвин, Едмонтон, п-і Н. Коваль, Льойдмінстер, Саск., п-і М. Олексів, Мекей, Алта., М. В. Байда, Принц Альберт, Саск., І. Вітов, Беніто, Ман., Д. Пронич, Принц Альберт, Саск., п-і М. Надурак, Едмонтон, І. Заварич, Едмонтон, В. Чупик, Денбурі, Саск., п-і Д. Щевага, Скарборов, Онт., Д. Кривонїжка, Вінніпег, Ман., П. Курчаба, Ванкувер, Б.К., І. Шевчук, Донатвил, Алта., О. Кашуба, Едмонтон, І. Петришин, Мус Джа, Саск.

По $2.00: О. Габрій, Глендон, Алта., Т. Музика, Торонто, Онт., Н. Сорока, Норт Стар, Алта., І. Панчишин, Стар Алта., І. Войко, Едмонтон, Н. Кальба, Монреал, Кве., п-і К. Ісаїв, Ростери, Саск., А. Пелесій, Едсон, Алта., І. Колісник, Вінярд, Саск., В. Стоприцький, Порт Альберні, Б.К., І. Вінгерак, Джезмин, Саск., п-і С. Чажка, Вокінг, Алта., п-і К. Сирошка, Нью Вестмінстер, Б.К., И. Боярчук, Шипмен, Саск., І. Підгородецькі, Портедж Ля Прері, Ман.

По $4.00: п-і В. Чехніта, Едмонтон, О. Брода, Едмонтон, Л. Гладишевський, Калгарі, Алта., п-і А. Воволка, Ревелсток, Б.К.

По $5.00: п-і І. Бзова, Рейнкрофт, Алта., п-і С. Стефанів, Едмонтон, Д. Ільків, Едмонтон.

По $10.00: М. Шарик, Ст. Катеринс, Онт., ЛУКЖ, Монреаль, Алта., о. Т. Прийма, Судбурі, Онт.

По $23.00: І. Федорів, Давфин, Ман.

По $20.00: П. Остапчук, Бофало, Н.И. ЗДА.

Міндсенті закликає зберігати рідну мову

Мадярський кардинал Йосеф Міндсенті, який тепер живе в Відні, видав послання до мадярів, які перебувають по вільному світі. Він згадує про свої терпіння на протязі 22-ох років ув'язнення та про переслідування священників в комуністичних країнах. А далі пише про зберігання рідної мови. Кардинал пише так: „Найпрікрішим злочином, якого може допуститися емігрант, є втрата знання рідної мови та зв'язку з людьми свого народу. Якщо не маємо великих маєтків, щоб передати своїм дітям, зробім те, щоб вони не втратили мови своїх предків. Без сумніву, треба вивчати мову народів, серед яких живуть наші люде й де вони стали навіть громадянами. Але нема більш сумного явища в житті батьків, як бачити своїх дітей, що забули рідну мову. В сучасному розбитому світі мадярські діти стануть вітром розкиданим листям, якщо не збережатимуть своєї рідної мови . . . Нашим завданням є передати своїм дітям скарб, що його ми одержали від батьків, а ним є рідна мова".

Заклик мадярського кардинала має приміненя до всіх поселенців у вільному світі, яким дорога рідна культура й рідна мова.

Цьогорічна краля „Києва"

Христя Ребрик

Від кількох тяжнів преса, радіо і телевізія почали регулярне проголошування чергової „Каравани", яка в минулих роках втішалася незвичайною популярністю серед мешканців провінційної столиці Онтарія — Торонта і околиці. В цьому році „Караван на" зросла до 44 павільйонів. В цих павільйонах, які носитимуть назви різних столичних і важливих міст різних країн на різних континентах, поодинокі національні групи Торонта зарепрезентують свої національні культурні надбання. Українську національну групу Торонта, як і в попередніх роках, репрезентувати буде в своїому будинку при вул. Каледж ч. 297 — філія Українського Національного Об'єднання Торонто місто враз з Братніми Організації ами. Павільйон з виставки ук раїнської народньої культури і українським кулінарним показом, під назвою столиці України „КИВ", буде розміщений у залях і кімнатах будинку УНО. Також хорові ансамблі та хорові ансамблі УНО „Боян" і МУНО „Калина" під керівництвом С. Джугана, З. Лавришина і Парані Гарасимчук, будуть розважати публіку показами українського народнього танцювального та хорового мистецтва кожного вечора від 6-тої до 11-тої, а в суботи і неділі від 1-шої після обіда до 11-тої вечора. В минулому році понад 26 тисяч осіб відвідало павільйон „Київ. Господарем павільйону „КИВ" буде п. М. Орихівський.

Репрезентацію української національної групи поширено в цьому році новим павільйоном „ОДЕСА", який буде приміщуватися в будинку Інституту св. Володимира, 620 Спедайна Евє. Організацією нового павільйону займалися молодь СУМК, студенти Інституту, члени відділу СУС, пані з жіночих організацій „Тризуб" і СУК та члени дирекції Інституту. Господарем павільйону „ОДЕСА" буде п. В. Титанич.

Цьогорічною кралею „КИЇВА" вибрано 19 літню Христю Ребрик, абсольвентку учительських курсів, членку танцювального і хорового ансамблів МУНО „Калина", кількакратну виховницю-сестричку на літніх діточих таборах УНО на оселі „Сокіл" в Гакстоні, ділячу членку МУНО. Князівнами обрано п-ну Катрусю Гарасимчук і Надю Лойсовську. Панна Ребрик отримала як нагороду-квиток на безплатну подорож до Мексика, уфундовану бюром подорожей „АСТРО ТРЕВЕЛ СЕРВІС" при вул. Влюр Заїд ч. 2198.

Даруся Майнер, студентка 13 кл., активна членка молодіжної організації СУМК, талановита рецитаторка, членка хорового і танцювального ансамблів СУМК є кралею павільйону „ОДЕСА".

Віримо, що велика українська громада міста Торонта і околиці та принагідні гості з цілої Канади численно відвідають обоа українські павільйони.

У ПОШУКАХ ЗА ПРАЦЕЮ І ТОВАРИСТВОМ

Тома КОБЗЕЙ

Саме тепер, коли відомий український робітничий діяч і журналіст Тома Кобзей лежить тяжко хворий в одній з вінніпезьких лікарень, появився перший том його спогадів п.з. „На терниста та хрещатих дорогах".

Спогади його дуже цікаві не тільки своїм змістом. Автор описує між іншим, початки українських робітни ч и х організацій в Канаді і ЗДА, але й своїм літературним опрацюванням, своїм прозорим ясним стилем.

Саме тому ми хочемо подати нашим читачам уривки з його книжки, зокрема один з початкових розділів, іноли з несуттєвими пропусками, в якому автор торкається одної з найболючіших тоді проблем наших поселенців, їх релігійного життя.

Ю.К.

МОЯ ПЕРША РОБОТА В КАНАДІ

Поїзд, що їхав з Ню-Йорку до Монреалу, далі не їхав. В Монреалі я мусів перебути до поїзду, що їхав до Калгарі, бо там мав швагра. Таким поїздом був поїзд до Вінніпегу. Ним я приїхав до Калгарі 2 липня 1911 року. Мої знайомі поїхали до копальнь у Госме-

рі. Там у тому часі був великий страйк, і багато моїх знайомих звідти приїхали за роботою до Калгарі.

Приїхавши до швагра, я на другий день пішов шукати за роботою. Від людей я довідався, що можна працю дістати при копанні ровів для водопроводів. Пішов я туди та й через перекладача кажу, що хочу дістати роботу.

Ні, не дістанеш, відповів мені наставник над робітниками, через перекладача.

Чому? — питаю.

Бо ти малий і молодий та й ще до того малосильний. Хіба взяли б тебе за водоноса, але водоноса ім не потрібно, закінчив він смію чись, зі мною розмову.

Ця перша невдача при пошукуванні роботи, мене сильно пригнобила. Майже тиждень я нудився та ходив то сюди, тр туди, а роботи знайти не міг. Та одного дня зустрів я земляка, що вже був другий раз приїхав до Канади і трохи вже швар котів по-англійськи. В і н працював при копанні ровів. Я йому оповів про свою першу невдачу при пошу-

(закінчення на 7 стор.)

Знайдено в Україні стародавню граматику

Луцький єпископ Пузина видав в році 1638 граматику, яку називають „Кременецька граматика". Це один з найдавніших мовних підручників в Україні.

Єпископ Пузина, це той самий, що в 1648 році, разом з ігуменом Берестейського монастиря — Атанасієм Филиповичем, передав Богданові Хмельницькому гроші, гармати, порох і кулі на потреби боротьби українського народу.

Дотепер було відомо, що оригінал тієї рідкісної книги не зберігся, збереглася лише копія.

Та недавно відділ історії та філялектики Інституту мовознавства ім. О. Потебні Академії наук України придбав оригінал „Граматики", виданий 1638 року в Кремениці.

Унікальний примірник „Кременецької граматики" знаходився в Житомирському архіві між документальними збірками бувшої Волинської духовної семінарії.

Академія Наук УРСР плянує перевидати фотокопію тієї граматики. Ось ще один свідок славної бувальщини українського народу.

Помер проф. Степан Тимошенко

В місті Вуперталь, в Західній Німеччині, помер на 94-ому році життя проф. Степан Тимошенко, світові слави український учений в ділянці пружности й опору матеріялів і будівельної техніки.

Він походив родом із села Шпотівка на Конотопщині, а студіював в Петербурзі, відтак у Німеччині. Був професором у Петербурзі, а в 1920 р. виїхав на еміграцію. Зразу був професором Політехнічного Інституту в Загребі, а від 1922 р. до 1944 р. жив у ЗДА, де протягом п'яти років був науковим дорадником компанії Вестінгавз, а відтак був професором на кількох університетах. Після переходу на емеритуру в 1944 р. проживав переважно в Західній Німеччині, де й помер. Він був членом багатьох академій наук та залишив чимало наукових праць.

БАТУРИН

Історична повість (37)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«А так. Бо з того підземеля ви не вийшли б без мене. Отсих дверей не відчинить ніхто, що не знає тайного способу».

Зажарський усміхнувся. «Я навіть не буду пробувати, хоч воно і дивно, бо, їй Богу, варто й загинути, щоб на хвилину заволодіти такою, як ви. З мене говорить мушина».

«Краще кажіть, звір».

В кожній людині чаїться звіряка, в тім я ствевнився нині, там у замковій салі. Та ви не бійтеся, пані. Бердить. Йду. як дитина.

«Так тоді, сховіть голову, бо доходимо до виходу. Остання брама. А тепер доводиться лізти рачки. Так...»

І вони опинилися поза замковими мурами, в глухім заростім садку. Пройшли. Мотря відчинила воріття і вийшли на тиху, далеку вузичку поза містом. Тут їх обскочили вартові.

Мотря допильнувала, поки Зажарського пересадили через мур. Товпи тут не було, не було кому знущатися.

«Спасибі вам, Мотре Василівна», кликав здолини Зажарський, «спасибі, що провели мене!»

«Перекажіть світлійшому, що всі ми тут поперемо, й президії не гадаємо здавати», — відповів йому гори дзвінкий жіночий голос, як жайворонків спів.

БАТУРИН ГОРИТЬ

Довго стояла Мотря на валах і дивилася, як Зажарський прямував до ріки, як повернув управо, дійшов до того місця, де дожджу. В нас не те... І, в нас нема держави...

Поступила до лічниці, обібшла раненних і хворих, козаків і міщан, котрих будо чимало, бо почався перестріл і все нові жертви приносили, — аж утомлена повернула на замок і зайшла до мами.

Любов Хведорівна порядкувала своє добро й перебірала папері. Руки її держали, жмутки сивого волосся спадали на бліде, не цей раз не підмальоване обличчя. Це вже не була колишня Кочубеїха, горда і невгнута, це була друга жінка. Мотря глянула на неї і в її серцю озвалася любов донськи до мами. Так — це була й мати, бідна й терпляча, але куди блиця, ніж колишня, сильна й своєвільна.

Мовчки прийшла до її руки.

Любов Хведорівна другою рукою пригорнула її до себе і погладила по голові. «Доню», — ледви вимовила тихо.

Перший раз у життю почула це слово Мотря.

«Мамо», — відповіла, цілуючи руку, від котрої стільки кривди зазнала.

«Не гніваєшся на мене, мамо?» — питалася.

«Бог мені свідком, Мотре, що нїякого гніву в серці не маю. Втратила я гордість, а здобула доньку».

«А я — маму», — доповіла Мотря.

Наслухували, як ревіли гармати. Московські кулі не влучали ще в замок. Горою перевалювалися, попадаючи в передмістя, з котрого люди вже давно перенеслися під крила замку, бо не почували себе досить безпечними.

«Стріляють москалі», — сказала Мотря.

«Стріляють ,та не влучають. Може Бог дасть, що великої шкоди не зробляться.

«Може...»

Куля влучила в замковий мур, і замок задрижав, аж посуда на столі задзвеніла.

«Папали... Привикаймо», — сказала, зітхаючи Любов Хведорівна.

«Після того, що мені велів Бог пережити, нічого не боюсь, готова я на все. І чого мені більше хотіти? Свій вік пережила. Багато гріху приняла на себе. Хай Бог простить. Неодно спокутувала я, доню. Неодно. Бог тільки знає, що я перестрадала. Дивно, що в ума не зійшла. Як судили покійного Василя Леонтієвича, як карали його, я пальці собі гризла, волосся з голови вирвала, аж здубіла, а горя, як тая Лотова донька.

«Не потрібуєте мені того казати, мамо».

«Аж одної ночі, коли я від ума відходила, покійна мати моя, а твоя бабка приявдіялася мені. Осінила мене хрестом святим і сказала: «Прощаються тобі гріхи твої, Любобе, прощай їх ближнім своїм». І розгорнула передінною псалом покаяння і казала читати його. З тої пори, якщо пом стала підступає до мене, говорю його й лекше робиться на серці. Живу, дожидаючи кінця. Може ви і недалекий. Може вже тую кулю в дно кладуть, котра пошле кращ мойому гріш ному життю».

«А може кулі тієї ще не відлили, мамо». — поті нала її донька.

«Бог нам суддею, не люди. На суд Божий готовім ся, Мотре. Не маю я надії, щоб Батурин витривав облогу. Бачиш, як москаль палить... Це що лиш початок. Ще не обстрілялися гармати. З кожним стрілом будуть краще попадати в ціль».

«Але і наші не дармують. Кенігзен славний артилерист. А так. — дасть Бог, що й гетьман на відбій поспіє».

«Дав би це Бог. Ти знаєш, не любила я гетьмана, а тепер нікого собі так не бажаю, як його. Та чи прийде він? Може й ховс, бо це його столиця, але чи може? Він же тепер не сам. Звязався з Карлом і нічого на свою руку робити не може».

«Прикро, що все ми від когось другого залежні».

«Залежні, бо не «изволились від власних гріхів. Знаю це по собі. Я теж у тій тріховній неволі довгі роки жила. Все лиш себе бачила, а не других, про рідний край не дбала, хотіла, щоб на моїм стало, хоч би світ перевернувся догори дном. А це гріх, це великий гріх, Мотре. Таких грішників у нас дуже багато і тому ми й помремо мабуть у неволі, бо Господь закамеліших грішників тяжко кара».

Знову дрігнули мури, двері відчинилися і зачинилися сходи, щибки у вікнах задзвеніли, замок ніби затрясся. Любов Хведорівна перехрестилася. «Ще не та, дякувати Богові, це ми живі. Тут, Мотре, що найважливіші папері. Заховай їх. Ти краще знаєш замок і його таємні сховки, ніж я».

Мотря приняла звиток і за пазуху уткнула.

«Та це слухай і затям собі добре. В нашім саді, від головної дороги біля третьої стежки направо, від третьої липи кроків двайцять і три закопаний мій клад: золото й дороге каміння і дещо дзвінкого срібла. Якщо Господь покличе мене на свій суд, а тебе оставить живою, добудь його. Оздоби церквам і бідним роздай, по половині, а гроші покладн в гетьманський скарб. Скажи, це на потреби державні, нашої, української держави. Завинила я перед нею багато, може хоть малу частину того довгу сплачу. Совість не дає мені спокою, не знаю, що гетьманом буде, чи залишиться Іван Степанович, чи виберуть нового. Хтоб не був, скажи, що Любов Хведорівна вітає його й бажає йому всякого добра, щоб жив і регіментував Україні на славу».

«Що ви це мамо? Відженіть чорні думки. Обом нам небезпека одна. Як згинемо, то згинемо обі».

«Я стара, мені все ближче до смерти, ніж тобі, тому готуюся до неї. От, може за хвилину побіжиш куди, до хворих, або на мури, мо же й не побачу тебе, тому й говорю. Не забудь, доню, не забудь!»

І мати обіймила доньку, пригорнула до груди й зимні уста притулила до її гарячого обличчя. Цілувала. Довго, сердечно, за всі часи. Материнська любов, здержувана гордощами великої і богатої пані, вломиналася тепер, в цей трівожний момент, о свої потопитані права. Наразі вся мебель спалахнула червоною луною. В городі почувся шум, лускіт і крик. Мотря кинулася до вікна. Глянула й зачинила його важкою занавісою. «Побіжу, довідаюся, що там таке, не трівожтеся, мамо!»

Побігла. Любов Хведорівна осталася сама. Певно москалі здобули Батурин — прийшло їй на гадку. Чекала, коли впадуть до неї і зарубають її, жінку покарано царем на смерть Василя Кочубея і матір Мотрі Чуйкевичевої, котрої муж пішов з гетьманом до Шведів і котра залишалася в Батурині й обороняла його.

Здивувалася, бо Мотря не вернулася стрівожена, не тягнула зі кудись у підземелля, щоб перед ворогом спасатися утечою таємними хідниками, а спокійно посадила її на шкурятяний стасровітський канапі і просила не турбуватися.

«Це міщани підпалили свої хати», — казала.

Любов Хведорівна не вірила своїм ушам. Хто чув, щоб люди сповна розуму палили свої домівки?

«Так, мамо, палять, бо треба. Треба, щоб ворог знав, що батуринці на все готові, що їм нічого щадити й жалувати, що в них тільки й діла, що оборона замку».

Любов Хведорівна терла рукою чоло, ніби будилася зі сну. «Батуринці батурин палять», — шептала зівяли ми устами. «Сами йдуть палять, щоб ворог не мав що палити. Значиться, вони дійсно хочуть його оборонять до останку, згинуть, а ворога з горд не впустять. Значиться...» — і вона припинилася на хвилину. Те, що хотіла сказати, було надто страшенне, щоб вимовити зразу, не привикнувши до нього, не переконавши перед тим самої себе, що воно потрібне, конечне, неминуче, що слово і діло, що за словом іде.

«Значиться... Мотре! Ходім!» — сказала, беручи доньку за руку.

Мотря не допитувалася, може догадувалася намірів мами.

Як вийшли на замкове подвірря, мимохіть зупинилися. Обдало їх гарячом, згаррю, чадом. Батурин горів.

Горів їх рідний город, під паленій руками своїх власних мешканців. Ця гадка збільшувала трозу пожару. Не могли освоїтися з нею. Колиб ворожі стрільна підпалили дахи і стріхи батуринських будинків, старих, дорогоцінних стариною, і новійших, побудованих чималою витратою труду та гроша, так це було б звичайне та природне, а так...

Хвилину стояли на камяних сходах, щоб привикнути до того, що нараз побачили перед собою. Долонями заслоновали очі. Іскри летіли на них. Струшували їх з волосся і з одежі.

У пошуках за працею і товариством

(закінчення з стор. 6.)

кованні роботи. Він вислухав мене та й сказав:

— Тут, Томку, треба тобі так зробити, щоб ти був трошки грубший. Вбери завтра рано на себе зо два светри, чи зо дві блюзки і будеш виглядати грубший, а не такий хлистик, як ти виглядаєш тепер, і йди на другий бік ріки Бов Ривер. Там побачиш, що робітники будуть брати лопати, джагани і піки зі скринь, то й ти також бери лопату і джаґан та й ставай копати рів поруч з іншими. Як в десятій годині прийде до тебе табельник („таймкіпер") і буде до тебе говорити, то ти йому скажи: „Но саві, Нік".

Так, як мене земляк порадив, на другий день рано, я й зробив.

Взяв лопату і джаґан та й став разом з іншими до роботи. Б'ю джаґаном і викидаю лопатою землю, а піт обливає мене від ніг до голови. Робота для мене важка та й літня спека мучить.

За якийсь час прийшов наставник. Кожного щось питає, питає і мене, а я йому сказав цих три слова, що мене навчив земляк, і він від мене пішов. Копаю я рів та й потерпаю, бо думка мені все сидить у голові:

— А що буде, як він до мене ще раз прийде? А як не прийде нині, то прийде завтра. Що я йому скажу?

По якомусь часі дивлюся, йде наставник, а з ним і мій земляк Нік. Щось вони між собою поцваркотіли, дивлячись на мене, і пішли.

Зі страхом і нетерпінням я пропрацював до вечера. Ввечорі я довідався від земляка, що мене прийнято до роботи. Але що з того, що я був прийнятий до праці, як мої руки були покриті міхурами. Цілу ніч мочив я їх в холодній воді, а рано йшов до роботи. Міхурі трiскали, з них витікала масна теч, в тріщини заходив піт, і рани пекли немилосерно. Так було кожного дня, аж на долонях зробились тверді мозолі. Не маючи надії на іншу працю, я мусів працювати далі при копанні ровів, щоб не вмерти з голоду.

Та одного дня зустрів я купця, жида з України, і зайшов з ним у розмову. Слово по слові, я питаю звідки він, а він питає мене звідки я, та й дійшло до того, що я оповів йому про свою тяжку працю. Він вислухав мене та й сказав:

— Хочеш легшого хліба, йди до вечірньої школи. Там не тільки навчишся англійської мови ,але, як будеш мати охоту і голову до науки, то й ще чогось більше навчишся.

Добра й мудра була рада жида-купця, але я тої його ради тоді не послухав, та що й відчуваю на собі гріх у деякій мірі по нинішній час. Буйна молодість затьмарювала тоді життєву перспективу.

Знайшли козацький човен

Над рікою Стир, майже над самим її берегом, визирав з-під землі темний кусень деревини. Нераз рибалка сидів на тій деревині і закидав вудку, не знаючи про те, що сидить на дуже давній козацькій чайці.

Аж хтось зацікавився деревиною, скликав друзів і вони відкопали цінну річ: „козацький дуб" — човен, завдовжки близько 13 метрів і завширшки до два і пів метра по середині, видовбаний із суцільного дуба.

Керував розкопом викладач археології Луцького педагогічного інституту М. Кучинка.

Знахідка, що є історичною цінністю, походить приблизно з XIV чи XV сторіччя. У човні знаходився керамічний горщик.

Знайдений човен-судно міг вмістити 30 людей.

Подібні човни знаходили на Рівенщині і на озері Свитязь на Волині, але довжина їх сягала до шести метрів.

До ряду свідків бувальщини України прийшов оце ще один свідок „козацької слави".

АВТОМОБІЛЬ — ЗА ДОТЕП

Англійка Евелин Свіфт, 56 літня господиня, виграла авто в конкурсі оголошеному газетою „Дейлі Міррор".

На питання, чому жінки кращі водії, ніж мужчини, пані Свіфт відповіла: „Жінка поводиться з автомобілем як зі своїм чоловіком, у протилежність до мужчин, які ставляться до авта як до власної жінки. Цю дотепну відповідь признали найкращою і найбільш дотепною з посеред 230 тисяч відповідей, які надійшли до редакції.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

МІША

В попередньому числі „УВ" я писав про малого Мішу, який пережив наїзд гітлерівських німців на Україну, смерть своєї матері, арештування свого батька, якого відтак німці розстріляли та вивіз своїх двох сестер на працю до Німеччини. Він діждався відтак поразки німецької армії та її відвороту на захід, під час якого чимало німців згинуло з рук большевицьких партизан та місцевого населення. Тоді 11-річний Міша відрубував голови вбитим німцям, щоб у той спосіб пімститися за смерть своїх батьків...

Після війни Міша пішов до школи. Він був сирота й знав, що ним ніхто не буде турбуватися, якщо він сам про себе не водбає. Тому він вчився дуже пильно, а що був притому й талановитий, то скоро покінчив середню, а відтак технічну школу й став інженером-будівельником. Він забрався з запалом до своєї праці й м.і, був між тими, що плянували відбудову знищеної столиці України Києва. Мішу навіть вибрали були до міської ради Києва. Після війни в Києві йшла гарячкова праця над відбудовою міста. Всі мешканці, великі й малі працювали над відбудовою, працювали важко, але ніхто не нарікав, бо кожний знав, що треба відбудувати житлові будинки та фабрики, щоб місто жило нормальним життям.

Така сама завзята праця йшла й по селах, де на колгоспах сіяли все збіжжя, яке могли постарати, щоб діждатися гарного збору й забезпечити хлібом населення. Люде працювали неначе муравлі, бо кожний знав, що того вже не забере німецька влада на контингент, що щось залишиться на прохарчування й для колгоспників. Між населенням була велика ненависть до німців, які поводилися немилосердно з українським населенням. Зокрема палали ненавистю до німців діти, яким німці повбивали батьків та матерей та які мусіли нераз примирати з голоду, бо німці забрали всі харчі на контингент.

А далі, говорив східний українець, що сидів у моЙому бюрі, нашому поселенцеві про свої враження про Канаду. Очевидно, що канадський життєвий стандарт є значно вищий від стандарту на Україні. Ледви, чи є де в світі такий добробут, як є в Канаді. Тут у Канаді кожний має свій автомобіль, а деколи родина має навіть два, всі мають гарні житлові доми із усіми вигодами та багато люксусових речей для щоденного користування. Україні ще далеко до канадського стандарту, але й в Україні житлові умовини постійно кращають, чимало приватних громадян уже має навіть свої автомобілі, а такі речі, як радієві та телевізійні апарати, пральні машини та інші речі до щоденного користування зачинають появлятися майже в кожній хаті.

Очевидно, треба сказати, що чимало допомогли українцям в Україні канадські українці, які висилали своїм родинам різні дарові посилки, між ними чимало й автомобілів. Навіть оповідач приїхав до Канади завдяки допомозі своєї родини, яка прислала йому квиток на приїзд до Канади. Тепер й на Україні вже в багатьох селах є електрика, а подекуди зачинають проводити в села природний газ. Так, що, за якийсь час, і в Україні стандарт життя значно піднесеться. Тепер будують в Україні й кращі житлові доми, модерні, світлі та вигідні. Очевидно, не всі можуть будувати наразі, бо нема подостатком будівельних матеріялів, але за якийсь час усі хати будуть новопобудовані, або бодай так відновлені, що будуть вигідні для життя. Школи в Україні тепер скрізь гарні й великі. Вчать в них по українськи, вчать і по російськи. А, хто хоче, то може вчитися навіть англійської мови.

По селах загал людей говорить по українськи між собою. Хиба з'явиться якийсь росіянин, то говорить до людей по російськи, але люде відповідають йому по українськи. По селах є церкви, але вони зовсім відділені від держави. Деякі люде до церкви не ходять, але чимало ходить. Очевидно, що в нас ведеться атеїстична-протицерковна пропаганда й то також має вплив на те, що деякі люде не йдуть до церкви, бо бояться, щоб не втратити праці.

Мені сподобалися в Канаді дороги. Тут скрізь дороги тверді, цементовані В нас ще подекуди в часі дощу такі болота, що важко й переїхати з села до села. Але й в Україні починають поправляти дороги, а то й будувати нові ,тверді

Чого нема в Канаді, то веселих співів молоді вечорами по селах. Як колись, так і сьогодні молодь збирається й співає вечорами пісень, що аж село гомонить. Того тут у Канаді не чути. Але тут й неможливо, бо по містах та містечках живе мішане населення, а українські фармери живуть далеко від себе й годі їхній молоді збиратися разом та співати пісень.

Канада робить на всіх відвідувачів з України велике враження своїм добробутом, про який вже була мова давніше та тим, що українські поселенці тут гарно доробилися та стали заможними людьми. Діти, внуки та правнуки поселенців покінчили високі школи й займають видні становища не лише в промислі та різних професіях, але навіть в державних урядах, не говорячи вже про послів до провінційних та федерального парляменту. То все робить на відвідувачів велике й миле враження. Менше приємне враження робить асиміляція, тобто вживання забагато англійських слів, а то й англійської мови загалом, але то мабуть доля всіх поселенців по різних країнах поселення...

Очевидно, тут нема тої радости та веселости, що є в нас, де люде живуть спільно по селах разом, живуть довгий час, усі себе знають й, хоч приходиться нераз переживати й тяжкі часи, то приходить якось легше, як тут, де нераз наші люде живуть між чужими...

Й тому варто, щоб наші канадські українці відвідували Україну та нагадали собі давні свої часи по рідних селах. Певно, що ті села тепер інакше виглядають, як за їхніх часів, але щось давного ще в них залишилося...

Так говорив відвідувач з України про свої враження та переживання нашому українському поселенцеві у моЙому бюрі. Я з боку слухав й запам'ятав собі те, а тепер ще й написав, може ще комусь, кромі мене, то буде цікаве.

Може бути, що він троха перехвалив відносини в Україні, але „кожний циган свої діти хвалить", але думаю, що більшість його оповідання була правдива, бо таке саме або подібне оповідають ті, що відвідували й відвідують Україну.

Чай – то лік

„Ча" — це назва дерева, що росте в Китаї. Воно є вічно зелене. Листя дерева називають китайці „ча-і". І звідси наша назва чай. Слово гербата чи гарбата походить з латинського герба-зело. Воно не все те саме, що чай, бо й липовий квіт і сушена алфалфа і др. то гербати.

Чай це цілющий напій, знаний в усьому світі.

Є два роди чаю: чорний і зелений. І хоч зеленого менше вживають в Европі, знавці кажуть, що він вартніший кращий від чорного, бо є терпкий, має кращий аромат і має дуже добрий вплив на організм.

Чай бадьорить, підвищує працездатність організму, добре ділає на серце і на нервну систему. Не гарячий, а можливий до пиття, чай гасить спрагу.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

17 червня, субота † Сострр. Пресв. Богородиці

18 травня, неділя 3 по Соп. Доротея

25 червня, неділя 4 по Соп. Онуфрія

2 липня, неділя 5 по Соп. **† Юди Тадея**

7 липня, п'ятниця Різдво Івана Хрестителя

9 липня, неділя 6 по Соп. Давида

12 липня, середа Петра і Павла ап.

16 липня, неділя 7 по Соп. Якинта

23 липня, неділя 8 по Соп. **† Антонія Печер.**

30 липня, неділя 9 по Соп. Марини

Григоріянський календар:

18 червня, неділя 4 по Соп. Леонтія

24 червня, субота Різдво Івана Хрестителя

25 червня, неділя 5 по Соп. Февронії

29 червня, четвер Петра і Павла ап.

2 липня, неділя 6 по Соп. **Пол. ризи Пр. Діви**

9 липня, неділя 7 по Соп. Панкратія

15 липня, субота † Володимира Великого

16 липня, неділя 8 по Соп. Антиногена

20 липня, четвер Ілії прор.

23 липня, неділя 9 по Соп. Трофима

30 липня, неділя 10 по Соп. Сили

Богослуження: червень - липень

ҐРЕНД ПРЕРІ

24. червня — Райкрофт 10, храм
25. — Гай Прері 10
29. — Ройс 10, храм

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

25. — Смокі Лейк 10 рано

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

25. — Бонивил год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

25. — Вайтвуд год. 10.30
2. липня — Карвел год. 10.30
9. — Рочфорт Брідж (храм. праз) год. 10
16. — Чергіл год. 10.30
23. — Менлі год. 10.30
30. — Едсон год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

25. — Лемонт (храм), год. 9 Всенічне, год. 10 Сл. Божа
2. липня — Делф
7. Св. Івана Хрест. — Восток св. Мих. Всен. 9 рано, Сл. Божа 10
9. — Ст. Майкел
12. Петра і Павла — Делф год. 9 р. Всен., Сл. Божа 10 р.
16. — Восток св. Михайла
23. — Лемонт

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

25. — Голден год. 10.30 співана
2. липня — Голден 8.30 р.; Дейзленд 10.30
9. — Голден 8.30 р.; Коперник 10.30 р.
16. — Голден 8.30 р.; Голден-фармв 10.30 р.
23. — Голден 10.30 р. співана
30. — Голден 10.30 співана

Від 24 липня до 5 серпня в Голден відбудеться катихизація дітей під проводом Сестер Служебниць з Мондеру. Проситься батьків з парафії Голден і околиці (Коперник, Голден-фармів, Дейзленд) посилати або привозити дітей у шкільному віці на катихизацію. Під час катихизації буде приготування дітей до першої св. сповіді.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

25. — Атабаска 9.00; Бойл 11.30
2. липня — Росінгтон 10
7. Різдво Ів. Христ. — Атабаска 9
9. — Атабаска 9
12. св. Петра і Павла — Росінгтон 10 р.
16. — Річмонд Парк 9
23. — Атабаска 9; Бойл 11.30
30. — Просперіті 9, Фрейнс 11

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

2. липня — Ту Гилс 8; Мондер 10
9. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10 Плейн Лейк 11.30
30. — Ту Гилс 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3898

24. — Мирнам 10.00
25. — Ллойдмінстер 10.00
29. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

25. — Равнд Гіл 9.00; Кемроз 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

24. Різдв. Ів. Хрест. — Редвотер год. 9.00
25. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

25. — Вилна, спів. Сл. Божа
2. липня — Вилна
9. — Стрий
12. Петра і Павла — Сокаль
16. — Спеллен

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

25. — Іннісфрі XI реня 10 рано
2 липня — Левой 10 рано празник.
9. — Іннісфрі XI реня 10 рано.
16. — Ренфурлі 10 рано празник.
23. — Іннісфрі місто 9.30 рано.
30. — Меньвіл 10 рано.

Сестри Служебниці будуть учити катехизм дітей в Іннісфрі-місті від 16 до 23 липня.

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

25. — Дервент 8.30; Енгел Лейк 10.30

САСКАЧЕВАН

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

25. — Орлов год. 9

Перед кожною відправою — нагода до сповіді.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

25. — Виткiв; Редісон 2.30 попол.

Свята місія під проводом оо. василіян почнеться в Норт Батлефорді в неділю, 25 червня, о 7-ій годині вечора. У Витковi св. місія почнеться в неділю 2 липня, о 7 год. вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

25. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
2. липня — Гамболт 9; Волверін 11.00 рано.
9. — Гамболт 9; Ленiген 11 рано
16. — Бруно 9; Гамболт 11 рано
23. — Гамболт 9; Бруно 11 рано
30. — Гамболт 8; Волверін 10 рано архиєрейська Літургія.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

25. — Вікторія 10 р.

НАУКА – РОЗВАГА – СПОРТ – ВІДПОЧИНОК

Літній табір: 2-16 липня

Літній табір у Єпархіяльній оселі над озером Вобман, у Фаліс біля Едмонтону триватиме два тижні, від 2 до 16 липня.

Приймають хлопців і дівчат від 8 до 14 років.

Оплата: 40 долярів за дитину; 75 долярів — за двоє дітей з однієї родини; 110 долярів — за троє дітей.

Управителем літнього табору призначений о. Богдан Снігурович.

Він приймає зголошення та подає інформації. Адреса: о. Б. Снігурович, 11219 - 58 стр., Едмонтон, Алта, T5W 3W4. Тел. 479-3745.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле підвіконня включає:
— вінілеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

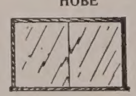

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

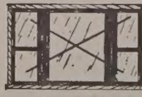

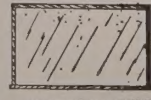

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Перевірка Цензури

Із членів Албертської легіслятури вибрано комітет, який має перевірити теперішнє албертське законодавство та його виконування в практиці в відношенні до цензури.

Прохаємо про внески від зацікавлених тою справою осіб. Внески повинні бути писані рукою або на писальній машині й підписані групами чи особами, які предкладають внесок. Внески треба висилати на адресу: Chairman, Censorship Review Board, Room 513, Legislative Building, Edmonton, перед 22 серпня 1972 р.

Публічні переслухання в цій справі відбудуться ранньою осінню. Місце, час та години будуть проголошені пізніше.

Після перевірки комітет предкладе такі пропозиції відносно будучности цензури в Алберті, які вважатиме за відповідні.

Ernie Jamison, MLA, Chairman
Censorship Review Board
Room 513, Legislative Building
Edmonton

GOVERNMENT OF ALBERTA

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

3709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

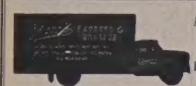

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевозки за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212

Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts

10752 - 124th Street **Phone 452-3388**

„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ

Maurice Shugarman

CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE

Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. O. Box 156, EDMONTON

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:

Patrick, Mike Construction

Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding
Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.

TELEPHONE: 474-0598

Український канадський іст. музей-архів

Історія записала, що перший музей чи радше бібліотеку засновано ще далеко до Христового Різдва в Єгипті, у місті Александрії. Засновником музею був Птолемей Сотер і його син Філядельф. Музей названо „Александрійський". За володіння царя Александра зібрано тут 700,000 різних книг на різних мовах. Сюди приїздили мудреці із багатьох країн студіювати книги та обзнайомлюватися з культурою різних народів. Деколи перебували в Александрії 10,000 вчених наразі. Для них були відведені окремі кімнати, в яких вони жили в часі студій. Александрія була столицею двох світових культур: східньої та західної. В Александрії були теж окремі залі для влаштовування відчитів. Велика бібліотека згоріла під час облоги Александрії римським полководцем Юлієм Цезаром.

Багато наших бібліотек в Україні стрінула подібна доля. Вони теж упали жертвою знищення чи пожежу час двох минулих світових воєн, які не пощадили українських земель. Після війни знищено багато пам'яток нашої культури та цінних книг різними „видатковими пожежами", які спричинили буцімто божевільні люде, багато пам'яток культури та архівів при міщено в таких місцях, що вони лишаться та гинуть. Комусь заважають на тому, щоб зищити всякі сліди української культури та українського мистецтва на рідних землях...

Тому на нас усіх, що живемо у вільному світі, лежить важкий обов'язок здбати про наші культурні та мистецькі пам'ятки й зберігати їх для грядучих поколінь, як свідків нашої давньої культури. Якраз ця спричина спонукала нас збирати пам'ятки нашої культури, які нераз викидають на смітники, або не зберігають їх властиво. Тому ми рішили збирати всякі книги ,журнали, часописи, документи, світлини, пам'яткові жетони, програми та все, що має зв'язок з нашою культурою в Україні, або тут на новій землі нашого поселення в Канаді. Нашу архівну збірку ми передали окремому комітетові, складеному з представників нашого громадянства, які мають її зберігати та допомогти її упорядкувати та розбудувати. Якщо ви маєте якісь пам'яткові речі, які варто зберегти, просимо вас, прийдіть із до нас, а ми ними заопікуємося й збережемо їх для грядучих поколінь. Якщо знаєте когось з ваших приятелів, що має такі речі, а сам із не зберігає, перекопайте його, щоб передав із до нашої збірки.

Якщо можете, причиніться до розбудови музею теж нашою грошовою пожертвою.

1. о. Т. Гурко, Редвей, Алта — давня книга, журнали і часописи.

2. о. П. Петришин, Редвотер, Алта — давня релігійна книга й інші речі

3. п-но Н. і К. Юсипчуки, Едмонтон (4-ий раз) — портрет В. Біласа й Д. Данилишина, річники журнал і „Дороговказ", Грамоти та різні брошури. Вони також оглянули архіву збірку

4. п. Д. Німенко, Редвей, Алта. (втретє) — книжки

5. п. В. Фрилинович, Едмонтон (втретє) — книжки й журнали

6. п. інж. О. Мазурок, Едмонтон — листи у зв'язку з перевиданням „Хроніки"

7. Петро Логін, Гемилтон, Онт. — книжки й журнали.

Всім жертводавцям цінну подяку складає Дирекція архівної збірки та просить надалі присилати свої матеріяли та грошеві пожертви на адресу:

UKR. CAN. HIST. MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
Edmonton
Ph. 424-6905

* Двох кореспондентів американської пресової агенції „Асошійтед пресс" Н. Літтса та Ю. Бродського побили в Варшаві четверо кубинські журналісти за те, що вони пишуть „багато неправди" про кубинського диктатора Ф. Кастро. Так бодай пояснили нападники причину побиття.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the **Bay** Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● **МЕШКАННЯ** (світ) на рент з кухнею та меблями для одної особи.

Добре місце, близько о автобуса. Ціна поміркована. Тел. 474-3902 по 6-тій годині вечора.

—o—

● **НА ПРОДАЖ КРАМниця** харчових товарів у центрі Едмонтону.

При крамниці мешкання. За дальшими інформаціями звертайтеся на адресу: 10633 - 97 вул., Едмонтон.

—o—

● Старокрайці ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 118 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі —
— Приписовуе окуляри

Викидають з партії

Совєтського поета та автора слів до пісень Булата Окуджаву викинули з комуністичної партії. Окуджава писав багато сатиричних віршів, які тішилися великою популярністю між совєтською молодю. Деякі його вірші були надруковані в журналах, а інші вийшли в нелегальних, підпільних виданнях. Не друковані були ще теж його пісні, в яких він висміває різні недоліки в СССР. Коли московська спілка писменників домагалася від Окуджави, щоб він публічно покаявся за „свої недоліки" і то „каяття" надукував у газетах, Окуджава відмовився. Після того його усунено з членів комуністичної партії.

Архикнязь Отто Габсбург
ПОВЕРНУВСЯ ДО АВСТРІЇ

Після 50-річного перебування на чужині, до Австрії повернувся син останнього австрійського цісаря Карла архикнязь Отто фон Габсбург-Лотрінген, тепер звичайний громадянин д-р Отто Габсбург. Він покинув Австрію в 1918 р., як його батько цісар Кароль у листопаді 1918 р. зрікся австрійського престолу і в 1919 р. виїхав з родиною на еміграцію до Португалії., де й помер 1922 р. на острові Мадейрі.

Отто Габсбург надіявся якийсь час на поворот монархії в Австрії й тому австрійський уряд противився його приїздові до Австрії. Після 50-и років Отто Габсбург зрікся всяк и х претенсій до австрійського престолу й помирився із теперішнім соціялістичним австрійським урядом, який дозволив йому повернутися до Австрії й там постійно жити. Отто Габсбург склав заяву лояльности теперішньому австрійському урядові, а австрійський соціялістичний канцлер Бруно Крейски стиснув йому руку на знак згоди. Отто Габсбург ще в 1961 р. заявив, що він складе заяву лояльности австрійському урядові, якщо йому дозволять повернутися до Австрії й жити там постійно, але тодішній австрійський уряд не хотів погодитися на повторот Габсбурга до Австрії.

Зробив це щойно теперішний соціялістичний уряд з канцлером Б. Крейскиим.

—o—

За мир у В'єтнамі

Американський президент Р. Ніксон дав доручення американському командувачеві у В'єтнам мі здержати частинно бомбові налети на Північний В'єтнам. Тому, що недавно побував у Північному В'єтнамі президент СССР М. Подгорий, дехто здогадується, що президент переговорював з в'єтнамцями в справі замирення, а президент Ніксон хотів виявити добру волю ЗДА в намаганнях до закінчення війни у В'єтнамі.

Північно-в'єтнамські порти й далі заміновані й американські воєнні судна та літаки сторожать, щоб ніяке судно не продісталося до замінованих портів.

—o—

* Західна Німеччина уважалила видавати протягом 15 років Гарвадському університетові в ЗДА суму 47 мільйонів доларів на влаштування та вдержування катедри для студій европейських проблем.

Кіссінджер їде до Китаю

Дорадник американського президента Р. Ніксона Г. Кіссінджер побував недавно з відвідинами в Японії, де з'ясував японському урядові напрямні нової американської політики президента Р. Ніксона. Японський уряд був невдоволений з недавних політичних потягнень президента Р. Ніксона, зокрема з його відвідин комуністичного Китаю, бо президент передтим, заки проголосив свою поїздку до Китаю, не порозумівся з Японією. Тепер Кіссінджер виясних справу й японсько-американські відносини знову поправилися.

Минулого тижня Г. Кіссінджер поїхав знову з відвідинами до комуністичного Китаю. Припускають, що Кіссінджер має поінформувати комуністичний Китай про вислід розмов президента Ніксона в Москві.

Тіто дістав орден Леніна

Югославський президент Б. Тіто дістав у Москві за свої заслуги для комунізму у врочистій церемонії високе совєтське відзначення-орден Лєніна. При вручені ордена були присутні прем'єр А. Косигін та секретар комуністичної партії Л. Брежнєв, як теж інші совєтські достойники.

Між Тітом та СССР були напружені відносини від 1968 р., коли СССР окупував Чехословаччину. Минулого року відвідав Югославію Л. Брежнєв, який наладнав знову приязні відносини з Тітом. Припускають, що тепер відносини між СССР та Югославією покращають.

—o—

* Комуністичний Китай нав'язав дипломатичні зв'язки з Грецією. То вже 48-а держава, яка визнала комуністичний Китай.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Альберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковних недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

* **Совєтський танцюрист** жидівського походження 33-річний В. Панов втратив працю в балеті Кірова й опинився на 10 днів в тюрмі за „хуліганство", точніше за те, що виявив бажання виїхати до Ізраїля.

* **СССР, який в 1967 р.** зірвав дипломатичні зв'язки з Ізраїлем, старається тепер нав'язати їх знову. В тій цілі СССР переговорює з арабськими державами, які противляться тому. Таку вістку подано з Лондону за совєтськими джерелами.

* **Американські фірми** Гулф і Вестерн Індустріс погодилися доставити частину влаштування до совєтської фабрики вантажних автомобілів над рікою Кама за ціну 20 мільйонів доларів.

* **Японці, турки, мешканці** Нової Гвінеї, Соломонових островів та деяких країн Південної Америки ловлять річно бл. 250,000 дельфінів. Побоюються, що за якийсь час дельфінів зовсім не буде.

* **Об'єднання пілотів** пасажирських воздушних ліній, до якого належать пілоти з 60 країн, заповіло 24-годинний страйк, якщо ОН не поробить заходи, щоб припинити захоплювання літаків воздушними піратами. Деякі летунські лінії перестали літати до арабських країн ,звідки рекрутуються воздушні пірати.

* **У країнах Західної Европи**, зокрема в державах спільного европейського ринку значно зменшилося число дійних коров наслідком обмежки цін за молочні продукти. Через те зменшилося теж і число худоби на м'ясо, наслідком чого ціни на м'ясо будуть цього року значно вищі, як в минулих роках.

* **Уряд СССР має чималий** клопіт з совєтською молодю, яка масово втікає з еїл до міст. Газети та радіо ведуть тепер окрему кампанію йде молодіж, щоб вона залишалася й працювала на селах.

* **У Бронкс, Ню Йорк,** поліція арештувала трьох молодих хлопців — двох 16-річних та одного 17-річного за вибрушцво т.зв. молотовських коктейлів, тобто саморобних бомб. Хлопці казали, що їм потрібні бомби для „захисту своєї спільноти".

—o—

В. БРАВН ЗАЛИШАЄ АГЕНЦІЮ МІЖПЛЯНЕТНИХ ПОЛЬОТІВ

60-річний німецький спеціяліст для будови ракет та суден для міжпланетних польотів В. Бравн заповів, що він залишає працю в американській агенції міжпланетних польотів, де він працював через 25 років.

В. Бравн був одним з конструкторів німецьких і х ракетних бомб, що ними нїщі під кінець війни бомбили Лондон, а після війни допомагав організувати американські міжпланетні польоти та висадки на Місяць. Бравн заявив, що він переходить на працю до приватної промисловості, яка зацікавлена різними міжпланетними проєктами.

Загально вважають, що Бравн знеохочений тим, що його перед двома роками відсунули від безпосередньої участи в висилці міжпланетних суден на Місяць та до планет, а кромі того, тим, що уряд ЗДА значно зменшив фонди на міжпланетні польоти та досліди міжпланетних просторів.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Усміхніться

ВЕСЕЛИЙ

— Андрію, а де тебе завтра шукати — запитує рибалок свого приятеля .

— Гм . . . Я сам не знаю. А що то завтра за день?

— Неділя.

— О тоді шукай мене після обіду на весіллю. Дивися, де на весіллі буде найбільша купа людей, я там буду. Але я звичайно буваю на самому споді, бо я на весілі буваю дуже веселий.

* * *

ОДИН БОРЩ

— В совєтському ресторані стоїть довга черга за обідом. Підходить якийсь чоловік і просить: — Дозвольте мені взяти один борщ.

— Та нехай бере, Годі чоловікові стояти в черзі за самі борщем.

— Взявся чоловік до каси, й замовляє борщ, два котлети, два пироги та лемоніну.

Люде, що стояли в черзі, обурилися:

— То що, совісті не маєш? Тяжко казав, що замовляєш лиш один борщ.

—А що? Я хіба два борщі беру?

* * *

ЗНАЙШОВ . . .

Пішли до лісу два діди. Як пройшли чотири милі, один каже:

— Щось муляє в чоботі. Мушу розпустить. Сів на пеньок, зняв чобіт, потрусив. Випало шило.

— Бачиш, де воно, а я його вже два дні шукаю — сказав дід.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає темно ройди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для досліджень винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і зрикрість до минут і прискіпше лікування ушкодженої, запаленої тканини.

З кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ся поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Дуне можна мати на місці і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в аптеках. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

– ЛІКАР –
Dr. G. Sollbach
повідомляє своїх шановних пацієнтів, що він переніс свою канцелярію до нового приміщення під адресою:
GUARDIAN BUILDING
12040 - 124 Street, Edmonton
Tel.: 488-4336